

ONDERWIJS

Interview met Kris Van Dijck (N-VA)

3

INTERNATIONAAL

Peter Verlinden (VRT) over Afrika

6

STUDENT

Het financiële plaatje van kiesweken

9

CULTUUR

Docville

15

Beeld—Fietsen opruimen

Veto trekt de straat op om uw fiets op te ruimen. Jaja! Vorige week woonden we een fietsopruimactie van de politie en de gemeentediensten bij. Alle fout geparkeerde fietsen werden onherroepelijk opgescharreld. **Berichtgeving op pagina 14.** (Foto: Andrew Snowball)

CRISISMANAGER DANIËL LIPS VAST BENOEMD BIJ STUDENTENRESTAURANT

Alma klimt uit financiële put

De tijd waarin het studentenrestaurant Alma zware verliezen leed, lijkt voorbij. Vorig boekjaar boekte het weer een positief operationeel bedrijfsresultaat dankzij interim-manager Daniël Lips. Hij werd recent vast benoemd.

KORNEEL DE SCHAMP EN ANNE-SOPHIE DE WITTE

Tussen 2009 en 2012 boekte Alma verliezen van jaarlijks respectievelijk 29.702, 87.464, 77.210 en 246.608 euro. Vorig jaar in april werd Daniël Lips aangesteld als interim-manager. Hij moest Alma uit de rode cijfers halen. Zijn aanpak zorgde voor een positief operationeel bedrijfsresultaat in 2013. Het steeg met 103

procent van 227.225 euro verlies in 2012 tot een winst van 6.000 euro in 2013. De totale winst is daarentegen wel nog negatief. Lips wil niet zeggen hoe groot het verlies is.

Lips' aanwerving was oorspronkelijk voor één jaar, maar op 15 april werd hij officieel benoemd tot ceo van Alma. "Mijn contractverlenging gebeurde in gemeenschappelijk overleg met de Raad van Bestuur. Mijn eerste taak is vervuld,

maar er is nog werk aan de winkel," zegt Lips.

"De contractverlenging was een unanieme keuze van de raad van bestuur. Lips heeft heel goed werk geleverd en een contract van onbepaalde duur geeft veel meer zekerheid aan beide kanten," zegt Jan De Vriendt. Hij is de voorzitter van de Raad voor Studentenvoorzieningen waaronder ook Alma valt.

Ook Rik Gosselink, de vicerector Studentenbeleid van de KU Leuven, stelt dat Lips aan de basis lag van de koerswijziging. "De uitgaven zijn drastisch beperkt en er zijn veel nieuwe initiatieven genomen door Lips en zijn managementteam. De voltallige Raad van Bestuur van Alma waarin de KU Leuven met een meerderheid zitting heeft, heeft zijn contractverlenging met veel vertrouwen gesteund."

Ook bij de vakbond zijn positieve geluiden te horen. Kris Vanautgaer-

den (ACV): "Stabiliteit in het bestuur is een belangrijke prioriteit voor ons. In dat opzicht vinden we het een positief signaal dat Lips

sturen. Nu is er een echte manager uit het bedrijfsleven, met voldoende achtergrond. We gunnen hem dus het voordeel van de twijfel."

Het bedrijfsresultaat steeg van -227.225 euro in 2012 tot 6.000 euro in 2013

niet langer wordt omschreven als crisismanager die als het ware mag opkuisen en dan weer weg is." Vanautgaerden ziet toch verschillen met het verleden: "We zijn blij dat Alma beheerd wordt zoals een normale onderneming. In het verleden had het management niet altijd de juiste skills om een cateraar te be-

Lips concludeerde meteen dat er grote veranderingen moesten plaatsvinden. Concreet hebben vooral een aantal acties, kostenbesparende maatregelen en een nieuwe toekomstvisie Alma uit de rode cijfers geholpen.

Lees verder op pagina 13

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

GROEP T

INTERNATIONALE ENGINEERING SCHOOL
KU LEUVEN

www.kuleuven.be/atgroepT

Debat

Opinie

Splinter

Gulzig zuigen aan de tepels van het grootkapitaal

De komende weken moeten we niet alleen het pluche van onze parlementen opnieuw vullen. Leuvense studenten mogen alvast eens oefenen in democratie tijdens de kiesweken waarin menig kring haar presidium samenstelt.

Nu ja, democratie. Het brood-en-spelengehalte van de Leuvense studentenverkiezingen is in deze kolom al herhaaldelijk beklagd. "Meer Bicky's dan burgerschap," schreef ik al enkele maanden geleden.

Die karrenvrachten gratis bier en scheepsladingen gratis friet hebben ook hun prijs, zo blijkt verderop in deze *Veto*. De kiesweek van VRG kostte enkele duizenden euro's voor de winnende ploeg. Bij een kleinere kring als Babylon moet de kiesploeg vijfhonderd euro ophoesten aan gratis *goodies*.

Twee kiesploegen die onze felicitaties verdienen voor de openheid over hun financiën. Het budget van de kiesploeg van Ekonomika blijft vooralsnog een van de best bewaarde geheimen van Leuven. We kunnen enkel vermoeden dat de cijfers van VRG en Babylon verbleken bij dat van de economie.

Voor idealistische, jonge ploegen die het status quo willen uitdagen betekent dat een zware kost. Mij blijft nog altijd bij hoe leden van een kiesploeg buspassagiers gingen tellen voor De Lijn. Een vakantiejob waarmee de meesten onder ons hun opkomende alcoholverslaving onderhouden, maar zij hun kiesweek organiseerden.

Los daarvan moeten we ons vragen stellen bij de impact op de objectiviteit van studenten en hun organisaties. Mei '68 leeft misschien enkel nog in de herinnering van enkele linkse jongens en meisjes in het nieuwe Vlaanderen, maar studenten blijven een belangrijke kritische kracht in de maatschappij. Die financiert uiterst gul onze studies, en niet alleen om masterproeven te schrijven over het belang van de komma in het interbellum.

Wanneer studenten gulzig aan de tepels van het grootkapitaal zuigen, komen die objectiviteit en onafhankelijkheid in het gedrang. Hebben studenten definitief hun ziel verkocht aan de commercie? Nee, maar we moeten ons op z'n minst bewust zijn van dat gevaar.

Niets mis met nonkel Jos die toevallig een aannemersbedrijfje heeft en de kiesploeg van z'n petekind met een paar honderd euro steunt. Maar wanneer uitgerekend sociale wetenschappers zich in de naweën van de financiële crisis laten sponsoren door KBC en Medica op Facebook enthousiast de producten van commerciële partners slijt, frons ik de wenkbrauwen.

Laat de Leuvense kringen op z'n minst een voorbeeld nemen aan de rechtenstudenten, die in dit dossier wel vaker een ethische houding tonen. Bij VRG zijn kanscontracten verboden, waardoor kiesploegen geen toekomstige beloftes aan sponsors kunnen doen, mochten ze verkozen raken. Zo wordt ook vermeden dat sponsors kiesploegen tegen elkaar kunnen uitspelen.

Zo lang kiesweken hun huidige karakter behouden, zullen grote budgetten nodig zijn. "Eigenlijk is het een beetje jammer dat we de studenten moeten overtuigen door gratis dingen weg te geven. Het zou mooier zijn als het meer over inhoud gaat," alsnog de nieuwe preses van VRG in deze krant. Tot dan kunnen duidelijke afspraken en transparantie alvast geen kwaad.

SAM RIJNDERS

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver. Ze bevat niet de mening van de redactie.

#vetodebat

Is er te veel regeldrift in Vlaanderen?

Toen we nog klein waren, werden thuis de regels opgelegd: niet te laat thuis, niet te veel drinken en ga zo maar door. Onlangs werden er door politici extra regeltjes opgelegd, onder meer rond taxidienst Uber en rond Airbnb, dat vakantiewoningen verhuurt. Lijdt Vlaanderen aan regulitis? **FRANK PIETERMAAT**

Rik Torfs, rector KU Leuven

Arnd De Weirdt, voorzitter LSVV Leuven

«Iemand die ontkent dat er te veel regels zijn, is toch al een paar jaar niet meer in Vlaanderen geweest. Dat kan je enkel aan buitenlanders wijsmaken of aan Vlamingen die in Australië wonen sinds 1960. De regulitis is zo uitgesproken geworden waardoor de virtuele realiteit gecreëerd door regels belangrijker wordt dan de werkelijkheid zelf. Het is algemeen geweten dat wat we zelf doen, beter doen en in de regulitis bereikt dat zijn hoogtepunt.»

«Wanneer heb je regels nodig? Als je elkaar niet vertrouwt. Zo voeren verenigingen vaak extra regels in wanneer er wantrouwen is tussen de leden. Politici aan de andere kant verloren veel macht aan bijvoorbeeld Europa. Dan gaan ze tegengewicht bieden op een terrein waar ze nog wel kunnen reglementeren. Regels zijn een soort afkickfenomeen voor politici die hun macht zien verdwijnen tegenover onder meer Europa.»

«Die regels zijn absoluut een rem op innovatie. Regels ontmoedigen mensen om met bepaalde dingen te beginnen. Zo moet een nieuw bedrijf eerst een aantal dure consultants in huis nemen om te kunnen starten zodat ze alle procedures kunnen volgen. Regels zijn ook een impliciete vijand van innovatie: ze zijn altijd gemaakt startend vanuit het bestaande. Ze zijn behoudend en spelen een beschrijvende en verdedigende rol ten aanzien van bepaalde structuren. Maar innovatie is net niet aan regels gebonden. Een handboek is tegenstrijdig aan het begrip innovatie.»

«De laatste debacles rond Uber en Airbnb zijn waarschijnlijk meer dan een teken aan de wand dat er aan overdreven regelgeving gedaan wordt. We zitten met een overheid die op heel veel vlakken zichzelf de macht heeft toegeschreven om beleid te kunnen voeren. Daar wordt dan vaak de vlag van algemeen belang opgeplakt, van de consument of van een bepaalde sector.»

«Daar zit de overheid altijd met twee problemen. In eerste instantie zit de overheid altijd met een beperkte kennis, zeker over mogelijke gevolgen, wanneer nieuwe regelgevende kaders opgesteld worden. Dat zorgt ervoor dat dat nieuwe kader vaak ongewilde gevolgen met zich meebrengt. Dan krijg je de reactie dat de regelgeving zich opnieuw aanpast en dat je mogelijk opnieuw met ongewilde gevolgen zit.»

«Een tweede probleem is lobbywerk. Dat zie je duidelijk bij Uber. Er is een regelgevend kader opgesteld. De bestaande taxisector heeft uit welbegrepen eigenbelang gelobbyd om ervoor te zorgen dat die regels zoveel mogelijk in hun voordeel zijn. Dat zorgt er onvermijdelijk voor dat nieuwe, kleinere marktspelers het moeilijk hebben om aan competitie te doen.»

Administratie is de oplossing voor alles:

Karolien Favoreel

VRAAG VAN DEZE WEEK

ZIJN STEMTESTEN NUTTIG?

Discussieer mee op Facebook.com/vetoleuven en Twitter.com/veto_be

Onderwijs

De Commissie

KRIS VAN DIJCK (N-VA)

In De Commissie worden in de aanloop naar de verkiezingen van 25 mei de Vlaamse Parlementsleden geïnterviewd die in de commissie Onderwijs zitting hebben.

“Aan verkiezingen deelnemen en onderwijs niet willen? Blijf dan thuis”

Kris Van Dijck: “Ik vrees dat we meer geld voor onderwijs moeten vrijmaken.”

Kris Van Dijck houdt zich in het Vlaams Parlement al 19 jaar bezig met onderwijs. Hij kijkt tevreden terug op de voorbije regeerperiode. Als zijn partij hem zou vragen om minister van Onderwijs te worden, wil hij daarover nadenken.

Verkiezingen 2014

JENS CARDINAELS

“Maar als dat een argument is, dan is het niet nodig om verkiezingen te organiseren. Dan moet de regering gewoon blijven zitten.” Kris Van Dijck loopt bellend met een journalist door de gang van de N-VA-fractie van het Vlaams Parlement. Terwijl we wachten, lezen we in de krant een artikel waarin Vlaams minister-president Kris Peeters (CD&V) zegt dat zijn partij N-VA te weinig bestuurser-

varing heeft om de Vlaamse regering te leiden.

Terwijl Van Dijck ons even later naar een vergadering leidt, krijgt hij opnieuw telefoon. “Voor de wekelijkse markt moeten een aantal straten eenrichtingsstraten worden,” horen we hem zeggen. “Tja, ook lokaal moet ik besturen,” klinkt het nadien verontschuldigend. Kris Van Dijck is niet alleen de onderwijsexpert van de N-VA, maar ook de burgemeester van het Kempen Dessel.

Van Dijcks N-VA zit samen met Peeters' CD&V in de Vlaamse regering. Ook de sp.a zit in de coalitie. “Daarom is de vraag of Pascal Smet (sp.a) een goede minister van Onderwijs was, moeilijk. Ik heb vijf jaar met hem in de meerderheid gewerkt.

Als ik dan zou zeggen dat het op niets trekt, zou ik ook in eigen boezem moeten kijken,” zegt Van Dijck.

“De minister is soms te voortvarend. Hij kijkt niet genoeg achteruit. Een onderwijsminister maakt akkoorden met de vakbonden en de onderwijskoepels, maar hij moet er ook voor zorgen dat de 150000 leerkrachten akkoord gaan,” zegt hij. “Maar over het algemeen ben ik tevreden. Smet was een minister die te overtuigen was met goede argumenten. Zo heeft mijn partij het beleid mee vorm kunnen geven.”

Hoe heeft de N-VA het beleid beïnvloed?

Kris Van Dijck: «We hebben invloed gehad op de plannen rond de hervorming van het secundair onderwijs. In het hoger onderwijs hebben we gewogen op het talenbeleid. Maar daar was eigenlijk weinig discussie over binnen de meerderheid. Het is goed dat mensen afstuderen en de wijde wereld intrekken. Maar we leiden ook dokters op. Zij moeten hun patiënten in goed Nederlands te woord kunnen staan. Maar de N-VA, CD&V en sp.a hebben er rijkelijk voor bedankt om te zeggen: we gaan alles eentalig in het Engels doen, want dat is hip. Dat is een beetje de tonaliteit van Open Vld.»

Joepie

Nochtans trok Fientje Moerman van Open Vld fel van leer tegen de universiteiten, die tegen de taaltest waren.

Van Dijck: «Zij zat snel op onze lijn. Ze zit gepokt en gemazeld in het universitaire onderwijs. Ze legt de juiste accenten, terwijl anderen de joepie wensten uit te hangen.»

De universiteiten vinden dat ze zelf bekwam genoeg zijn om te beslissen hoe ze omgaan met Engels.

Van Dijck: «We hebben ze vrijheid gegeven. Maar wie betaalt, bepaalt. Bovendien heeft de Vlaamse overheid de taak om de kwaliteit te bewaken. Daar is een draagvlak voor in het parlement. Ik zie de komende jaren vrij weinig veranderen aan het taalbeleid.»

«Er wordt vaak geklaagd dat te weinig allochtonen doorstromen naar de universiteit. Maar wees maar eens een *Turkske* dat eerst Nederlands moet leren en daarna Frans en Engels. Meer Engels gaat in tegen de democratisering van het onderwijs.»

Toelatingsproef

Jullie overwegen een toelatingsproef voor leraren.

Van Dijck: «We zijn voor een algemene proef waarvan de studenten de uitkomst mogen, maar niet moeten volgen. Maar voor de lerarenopleiding willen we verder gaan met bindende proeven.»

«Het beroep van leraar is nu vaak een tweede of derde keuze. Sterke studenten wordt vaak afgeraden leraar te worden. Dat vinden wij jammer. Een toelatingsproef zal het prestige van de opleiding verhogen.»

De huidige regering, waar jullie inzitten, wilde het beroep van leraren opwaarderen,

maar dat is niet gelukt. Waarom komen jullie nu pas met deze ideeën?

Van Dijck: «De opwaardering van het beroep verloopt moeilijk. Smet heeft gesprekken gevoerd met de vakbonden. Zij zijn op de rem gaan staan. Het is een enorme uitdaging: tegen 2020 zullen er 13000 leerkrachten te weinig zijn.»

Zal een toelatingsproef niet zorgen voor een nog groter tekort?

Van Dijck: «Buitenlandse voorbeelden bewijzen het tegendeel. Door de drempel hoger te leggen, wordt het beroep aantrekkelijker.»

In sommige landen zijn alle leerkrachten masters. Kan Vlaanderen daar iets uit leren?

Van Dijck: «Die vraag durven wij ons te stellen. We moeten durven nadenken over meer masters en zijinstromers in het onderwijs.»

Groen en Vlaams Belang willen investeren in het onderwijs. Jullie ook?

Van Dijck: «Ik vrees dat we meer geld voor onderwijs moeten vrijmaken, maar we zijn ook heel duidelijk: de bomen groeien niet tot in de hemel. Op onderwijs is niet veel bespaard, terwijl andere domeinen wel moesten inboeten. De krappe financiële toestand zal blijven aanhouden, maar wij zijn niet van plan om te besparen op onderwijs. Er moet vooral bekeken worden of de huidige mid-

“Meer Engels gaat in tegen de democratisering van het onderwijs”

delen efficiënter kunnen worden ingezet. We moeten meer doen met hetzelfde geld.»

«Tegen een verhoging van het inschrijvingsgeld zeggen we niet ja en niet nee. Maar we willen ervoor zorgen dat een verhoging geen drempel vormt voor zwakkere groepen. Daarbij kunnen studiebeurzen en renteloze studietoelagen helpen.»

Uw voorzitter Bart De Wever vindt dat de N-VA de bevoegdheid onderwijs moet krijgen als ze de grootste partij is. Wat vindt u?

Van Dijck: «Het is een van de belangrijkste punten. Als je deelneemt aan Vlaamse verkiezingen en niet geïnteresseerd bent in onderwijs, blijf dan thuis.»

Als onderwijsexpert, maakt u kans om onderwijsminister te worden. Zou u dat willen?

Van Dijck: «Ik houd me in het parlement al 19 jaar bezig met onderwijs. Ik heb er een hart voor. Als de kiezer het wil, beland ik opnieuw in de onderwijscommissie. Maar welke opdracht de partij oplegt, dat is een ander gegeven. Ik zeg niet nee, maar ik ga niet zeggen dat het mijn grote doel is. Mijn doel is kiezers werven om het verschil te maken in het parlement.»

Onderwijs

De stem van de student

Veto en het Centrum voor Politieke Wetenschappen gaan na op wie de studenten zullen stemmen op 25 mei. Vul onze enquête van nog geen vijf minuten in en maak kans op een splinternieuwe iPad Air. De faculteitskring met procentueel de meeste deelnemers wint 400 euro.

De enquête vind je via:
www.goo.gl/jAkCpY

www.veto.be

@veto_be

/vetoleuven

Available on the App Store

veto

— Nieuwe Veto iPad App —

Met de steun van

twipe
DIGITAL PUBLISHING

dS
De
Standaard

STUDENTENVERTEGENWOORDIGERS TUSSEN TWEE VUREN

“Is betogen goed? Stel die vraag maar niet!”

Op een congres van de Vlaamse studentenraad VVS werd de positie van de studentenvertegenwoordigers bekeken. Gentenaren betogen al eens graag, maar Leuvenaars niet.

JENS CARDINAELS

Studentenvertegenwoordigers hebben het niet makkelijk. Die conclusie viel te trekken uit het congres dat de nationale studentenraad VVS afgelopen weekend organiseerde in Gent. Studentenvertegenwoordigers van zowat alle Vlaamse universiteiten en hogescholen waren aanwezig. “Studentenvertegenwoordigers staan tussen hun achterban en het bestuur van de universiteit of de overheid,” vertelt Jeroen Kerstens, een studentenvertegenwoordiger, terwijl hij een infosessie geeft. “Ze moeten de belangen van de studenten verdedigen, maar tegelijk zijn ze medebestuurders van hun instelling.”

Ellenlange discussie

De woelige protestacties uit het verleden liggen ver achter ons. “Een goede zaak,” vindt Kerstens. “Nu krijgen studenten erkenning van de universiteit. Als een bestuurder een idee lanceert, is het beter om te lobbyen. Als de beslissing al is genomen zonder

inspraak van de studenten, kunnen acties wel geoorloofd zijn.”

Dan vraagt Kerstens aan de deelnemers of zij studentenprotesten een goede manier van werken vinden. “Stel die vraag maar niet,” zegt een student snel. “Dat wordt een ellenlange discussie.” Aan de sessie nemen zowel studenten van de KU Leuven als van de UGent deel. Zij

studentenvertegenwoordigers 1.500 studenten op om te betogen. Hun KU Leuven-tegenhangers sjorden met zo’n twintig man een houten aula. Toen die klaar was, gaf rector Rik Torfs er les in. Samen met het rectoraat slaagde de Studentenraad erin om veel media-aandacht te krijgen voor hun actie tegen wat ze de onderfinanciering van het hoger onderwijs noemen.

De aanwezige studentenvertegenwoordigers vinden dat ze voldoende serieus genomen worden door de bestuurders van het hoger onderwijs. “Universiteitsbestuurders weten dat we ernstig bezig zijn met onze taak,” merkt een student op.

Daar plaatst een student van

“Op de hogere niveaus worden we vaak niet serieus genomen”

STUDENTENVERTEGENWOORDIGER

zijn het oneens met elkaar. De studenten van de UGent staan positiever tegenover acties dan de KU Leuven-studenten, die weigerachtig staan tegenover acties. Toen VVS vorige maand een nationale protestactie organiseerde, trommelden de Gentse

een hogeschool een kanttekening bij. “Op de lagere niveaus van de hogeschool krijgen we erkenning, maar op de hogere niveaus worden we vaak niet serieus genomen. Daar vinden de bestuurders dat we niet genoeg kennis hebben.”

Tine Baelmans in Raad van Bestuur Melexis

De voormalige KU Leuven-vice-rector Tine Baelmans treedt toe tot de Raad van Bestuur van het bedrijf Melexis, een bedrijf dat sensoren maakt.

Tine Baelmans, die tot vorig jaar vice-rector Studentenbeleid was en het tegen andere Rik Torfs opnam in de rectorverkiezingen, treedt toe tot de Raad van Bestuur van het bedrijf Melexis. Ze blijft professor aan de KU Leuven.

Wat is Melexis?

Tine Baelmans: «Melexis is een bedrijf dat sensoren

produceert voor de auto-industrie. Ze zorgen ervoor dat auto’s zuiniger zijn. Er zijn ook toepassingen in de gezondheidszorg.»

Hoe bent u bij Melexis terechtgekomen?

Baelmans: «Het bedrijf heeft het me gevraagd. Mijn voorganger was een academicus en ze wilden de link met de universiteiten be-

houden. Ik kende het bedrijf al door mijn onderzoek. Ik vind het een zeer interessant bedrijf. Er werken veel ingenieurs en het schenkt veel aandacht aan creativiteit, duurzaamheid en diversiteit.»

Zal u de functie combineren met uw academische carrière?

Baelmans: «Ik blijf professor aan de KU Leuven. Ik zetel in de Raad van Bestuur van Melexis, maar die gaat maar een vertaal keer per jaar door.» (je)

Onderwijs

POLITIKA EN ANTROPOLIS DEBUTEREN MET ONDERWIJSDEBAT

Concrete voorstellen blijven uit

Vorige week organiseerden Politika en Antropolis een politiek debat over onderwijs. Vertegenwoordigers van zeven Vlaamse partijen gaven hun visie op actuele kwesties uit het hoger onderwijs. Bij tijden kwamen de sprekers pittig uit de hoek.

Verkiezingen 2014

ANNEKE SALDEN (FOTO'S: SIMON LECLERCQ)

Met het oog op de nakende federale verkiezingen organiseerde de Leuvense studentenkring Politika samen met Antropolis, de kring van de Leuvense antropologen, een onderwijsdebat in de Pieter De Someraula die niet helemaal volgelopen was. Het doel: een overleg opzetten over actuele pijnpunten in het Vlaamse hoger onderwijs. De discussie werd gevoerd tussen zes Vlaamse partijen en Pascal Smet, de huidige minister van Onderwijs (sp.a).

Jammerlijk was het feit dat Smet zelf had moeten afmelden vanwege een verplichte onderwijscommissie elders die avond. Als huidige minister

en bijgevolg de persoon met de grootste aansprakelijkheid had hij het debat ongetwijfeld meer in de stijl van een zinderend verhoor geplaatst.

Bovendien was de minister niet de enige die een plaatsvervanger had gestuurd: drie van de zeven plaatsen werden uiteindelijk ingevuld door een andere partijvertegenwoordiger dan eerst aangekondigd. De ene plaatsvervanger bleek al waardiger dan de andere, waardoor het debat bij momenten erg zwaar kon kantelen. Waar sommige vervangers door praktijkervaring in het onderwijs konden getuigen van een beetje feitenkennis, raakten andere invallers bij wijlen geen grond.

Jeugdwerkloosheid

Het verloop van het debat was erg gestructureerd: moderator Remy Amkreutz, politiek journalist bij *De Morgen*, legde het panel een stelling voor, waarop iedereen kleur moest

bekennen door een rood of een groen kaartje de lucht in te steken. Daarna kon iedereen achtereenvolgens zijn standpunt nuanceren. Het systeem zorgde ervoor dat alle onderwerpen in heldere standpunten gegoten werden, en dat de soms tegengestelde opinies van de partijen helder grafisch weergegeven werden.

De onderwerpen die tijdens het debat aan bod kwamen legden de nadruk op huidige pijnpunten in het hoger onderwijs, die al vaker door studenten aangekaart zijn. Zo werd er onder meer gediscussieerd over een verhoging van het inschrijvingsgeld, het nut van oriënteringsproeven en het belang van een degelijk heroriënteringsplan na een gefaald eerste jaar. Bijzondere aandacht ging er naar het probleem van de jeugdwerkloosheid, waarbij zowel de N-VA als LDD gekant waren tegen uitkeringen voor wie nog nooit had gewerkt.

Toch bleef de discussie ook vaak beperkt tot elkaar beamende schoonheidsuitspraken vervuld van ideologische correctheid, type "Onderwijs moet voor iedereen kansen bieden" - zonder evenwel een concrete inslag. Sommige deelnemers namen liever een schijnstandpunt in: "Hogere inschrijvingsgelden mogen, maar moeten niet voor ons". Op die manier ben je natuurlijk altijd ingedeekt. Doordat niet alle deelnemers duidelijk betrok-

ken waren bij het onderwijs, bleven concrete voorstellen dus meermaals uit.

Internationaal

De aula zat verre van vol, wat door een van de politici ondankbaar onthaald werd op Twitter. Misschien was het te wijten aan de weersomstandigheden, of aan het LVSV-debat dat op dezelfde avond werd gehouden. Hoe dan ook, de afwezigen hadden duidelijk ongelijk. De jonge studenten bleken een betrokken, geïnteresseerd publiek met belangstelling voor de kwaliteit van hun eigen onderwijs. Jammer dat er na afloop van het debat geen ruimte was voor vragen uit

de aula, want die zouden misschien nog een gefundeerde aanvulling geweest zijn voor de discussies.

Politika en Antropolis hebben zich getoond als belanghebbende kringen met een puike organisatie van een debat dat alle studenten aangaat. Voor aanvang van het debat konden alle geïnteresseerden samen met de jongerenpartijen lunchen in het studentenrestaurant Alma en elkaars standpunten leren kennen. Voor alle internationale studenten werd er tijdens het debat bovendien een livevertaling in het Engels voorzien via een headset. De receptie na afloop kon een interessante avond prima afsluiten.

Internationaal

INTERVIEW JOURNALIST PETER VERLINDEN

“De Nieuwe Congolees is mijn hoop voor de toekomst”

VRT-journalist Peter Verlinden is de expert op het gebied van Congo. Ooit wilde hij Wetstraatjournalist worden, maar een samenloop van omstandigheden besliste daar anders over. “Je hebt mensen die aankomen en direct weer gaan lopen, en je hebt mensen die aankomen en zeggen: dit is het, hier wil ik mij op toeleggen.”

THOMAS CLIQUET EN ANTON
GOEGBEUR

Heeft u de voorbije jaren de aandacht voor Congo zien veranderen?

Peter Verlinden: «Je hebt twee grote groepen mensen die belangstelling tonen. Aan de ene kant zijn er degenen die Congo hebben meegemaakt, oud-kolonialen en hun familie die heel gepassioneerd zijn. Daarnaast heb je jonge mensen die zich vanuit een gevoel van rechtvaardigheid engageren voor de Derde Wereld.»

«De laatste tien jaar is er een interessegroep bijgekomen: jonge allochtone intellectuelen die een engagement gaan opnemen voor hun land van herkomst, terwijl ze vaak in Europa geboren zijn.»

Stemt u dat hoopvol voor de toekomst van landen als Rwanda en Congo?

Verlinden: «Er moet een brug geslagen worden tussen onze opvattingen om de problemen aan te pakken en hun cultuur die mijlenver afstaat van de manier waarop wij onze samenleving opbouwen.»

«In een geglobaliseerde wereld kan die brug geslagen worden door de nieuwe generatie. Zo ken ik een Congolese man die

in België is opgegroeid. Hij is landbouwingenieur geworden en heeft die expertise gebruikt voor een ecologisch project op de gronden van zijn voorouders. Zo'n figuren zijn mijn hoop voor de toekomst. Ik noem dat de Nieuwe Congolees. Niet meer de traditionele Congolees die "de witte" wil kopiëren zoals wij in de koloniale tijd aan hen opdroegen.»

Structuur

U heeft recent een boek gepubliceerd, *Het Goud van Congo, over twintig jaar Oost-Congo. Wij horen en lezen dat rebellen de wapens neerleggen. Gaat het eindelijk de betere kant op?*

Verlinden: «Het blijft kantje boordje. Een van de belangrijkste rebellenbewegingen, de M23, is verdwenen. Niet omdat de Congolese staat zichzelf beter organiseert, maar omdat de internationale gemeenschap gezegd heeft dat het genoeg geweest is. Rwanda is onder druk gezet om te stoppen met de rechtstreekse militaire en financiële steun aan M23. Wat zich de afgelopen maanden heeft afgespeeld, is zeer precair, de dag dat de burens en hun broodheren er anders over denken, kantelt dat weer. Structureel zit je dus nog niet in

een situatie waar je een garantie op vrede hebt.»

Is het ontbreken van structuur een typisch Congolees of eerder een regionaal fenomeen?

Verlinden: «Regionaal, maar er zijn grote verschillen tussen de landen. Congo is voor mij het land dat het meest extreem is wat betreft het ontbreken van structuren. Het tegenovergestelde zie je in Rwanda.»

.....

“Iets ontwikkelen met het oog op morgen, dat bestaat niet in de Congolese geest”

.....

«De doorsnee Congolezen leven in een soort bubbel waar ze ronddraaien binnen de tijd. In onze ogen evolueert de tijd, maar als je daarbinnen ronddraait, dan zie je dat niet evolueren. Het is alleen als je daarbuiten staat dat je dat ziet evolueren, dat is heel moeilijk voor te stellen.»

Toekomstperspectief

Een cyclische tijdsopvatting?

Verlinden: «Ja absoluut. Iets ontwikkelen met het oog op morgen of overmorgen, dat bestaat bijna niet in de Congolese geest. In het traditionele Congo heb je geen seizoe-

nen, drie oogsten per jaar en in het oerwoud is er altijd wel iets om te eten.»

«Terwijl Rwandezen zijn opgegroeid met een overlevingsstrategie om eten te hebben omdat dat een overbevolkt land is op geërodeerde grond, waar seizoenen wel van tel zijn. In Rwanda moesten mensen vechten voor eten. Dat geeft een totaal ander tijd- en levensperspectief dan wanneer je daar niets voor moet doen.»

«Verantwoordelijkheid nemen, toekomstperspectief uitbouwen, gelijkheid van kansen betekent de clan overstijgen, niet alleen aan de belangen denken van de grootfamilie, maar een grotere gemeenschap erbij betrekken.»

U beschrijft Congo als een slecht beheerd land van overvloed en Rwanda als een beter beheerd, maar uitgeput land. Is een supranationale samenwerking tussen beide niet wenselijk?

Verlinden: «Juist, maar op één belangrijke voorwaarde: op basis van gelijkheid. Congo moet erkend worden in zijn eigenheid, het probleem is dat het ondanks zijn enorme rijkdom zo slecht beheerd is. Het is een rotte vrucht met binnenin een mooie parel.»

«Als je een goed georganiseerd leger hebt zoals Oeganda of Rwanda en je zit langs een vuilnisbelt waar de zakken goud en diamant voor het grijpen liggen, moet je je al goed inhouden om ze niet te pakken. De schuld voor de oorlog in Oost-Congo is in grote mate de schuld van Congo zelf.»

Elektronische tamtam

Is een gecentraliseerd Congo vanuit Kinshasa mogelijk?

Verlinden: «Er zijn enkel centrale structuren uit de koloniale tijd. Congolezen zijn daar niet mee opgegroeid, die hebben enkel het niveau van hun eigen grootfamilie dat in de praktijk niet veel meer is dan het dorp. De erkenning van die bestaande sociale structuren vind ik zeer belangrijk. Er zijn nogal wat mensen in de ontwikkelingssamenwerking die hier te weinig rekening mee houden.»

«Maar je kan niet terug naar een prekoloniaal systeem. De globalisering heeft ook Congo bereikt. Zelfs in afgelegen dorpen hebben ze gsm's. Ik noem dat de elektronische tamtam.»

We mogen onze verwachtingen niet zomaar opleggen...

Verlinden: «...maar je kan wel bevruchten. Omgekeerd kunnen wij ook veel van hen opsteken. Bijvoorbeeld, één van de grote doodsoorzaken bij ons is zelfmoord. In Congolese traditionele talen bestaat daar geen woord voor. Dat zit niet in de cultuur, mensen doen dat niet. Je ophangen of onder de trein gaan liggen. Je moet dat eens uitleggen aan een Congolees, die verklaart je zot.»

«Het koloniale systeem is een stuk van de geschiedenis. Wij hebben ze achtergelaten met onze cultuur waar ze hun weg niet in vinden. Het is een bittere pil die we moeten slikken. Mijn grote teleurstelling is het tekort aan lessen die hieruit getrokken worden. De mens is een dom beest, een mens leert niet van zijn geschiedenis. In Afrika evenmin als ergens anders.»

Internationaal

INTERVIEW PROFESSOR JOHAN VERBERCKMOES

“Het Britse systeem gaat voorlopig nog niet failliet”

Het hoge universitaire inschrijvingsgeld speelt mee in het dalende aantal buitenlandse studenten in Groot-Brittannië en het stijgende aantal Britse studenten dat in het buitenland wil studeren. Professor Johan Verberckmoes ziet het systeem niet zo snel veranderen.

EVA SCHALBROECK

Recent maakte het orgaan dat verantwoordelijk is voor de financiering van de Engelse universiteiten bekend dat het aantal buitenlandse studenten voor het eerst in twintig jaar gedaald is. Ook een peiling van Education Intelligence (de onderzoekseenheid van de British Council) gaf aan dat buitenlandse studies aantrekkelijker worden onder Britse studenten. Hoezeer kan dat in verband gebracht worden met het hoge inschrijvingsgeld aan de Britse universiteiten?

Johan Verberckmoes: «Het speelt uiteraard mee, maar is niet de enige factor. De Britse universiteiten zijn in eerste instantie erg selectief in welke studenten ze toelaten. Vanwege het prestige van bepaalde universiteiten trekken ze veel internationale studenten aan. Maar het hoge inschrijvingsgeld (ongeveer 11.000 euro, red.) is een reden dat ze ook een groot deel afstoten. Beurzen kunnen dan een oplossing zijn.»

«Sommige universiteiten zetten in op het rekruteren van internationale studenten door hun inschrijvingsgeld te verlagen om zo aantrekkelijker te zijn. Vaak bereiken ze hiermee echter het omgekeerde ten voordele van de prestigieuze universiteiten. Ze zijn gedwongen hun inschrijvingsgeld relatief gezien toch hoog te houden, maar vanwege het kwalitatief aanbod worden de meer

“Het Brits hoger onderwijs is een ware klassenstrijd geworden”

prestigieuze universiteiten dan toch verkozen boven de minder bekende. Omdat die grote universiteiten meer fondsen hebben, kunnen ze meer beurzen aanbieden en slagen zij er toch in de beste studenten aan te trekken. Het is dus niet enkel een probleem van de studenten, maar evenzeer van de universiteiten.»

Stijgend inschrijvingsgeld

Waarom gaat het inschrijvingsgeld steeds in stijgende lijn?

Verberckmoes: «De Angelsaksische universiteiten beschouwen zichzelf nog steeds als het centrum van de academische wereld omdat het Engels een wereldtaal is. Daarom kunnen ze ook een prijs op hun onderwijs plakken, die zeker niet onterecht is. Veel

universiteiten bieden kwalitatief hoogstaand onderwijs en slagen erin de beste onderzoekers en docenten aan te trekken. Maar anderzijds leeft die perceptie ook in de rest van de wereld. Het stevige prijskaartje heeft dus een zelfversterkend effect voor het imago van de universiteiten.»

“Het hoge inschrijvingsgeld draagt bij tot het prestigieuze imago van de Britse universiteiten”

Als onderwijs zo belangrijk is, waarom verstaakt zich dat niet in hogere overheidsuitgaven?

Verberckmoes: «De Britse maatschappij heeft hier een totaal andere visie op, vergeleken met hier in België. Zoveel mogelijk studenten de kans geven om naar het hoger onderwijs te gaan, komt in Groot-Brittannië pas op de tweede plaats ten voordele van innovatie en onderzoek. Algemeen aangenomen is dat het geld hiervoor van de privésector moet komen. Er heerst een wantrouwen tegen een overheid die zich er te veel mee inmengt. Op niveau van de hogescholen is er wel meer overheidsgeld in omloop. Die studenten komen dan ook vaker in uitvoerende overheidsfuncties terecht.»

Hoe sterk is de maatschappelijke impact van dat systeem?

Verberckmoes: «De catastrofale gevolgen zijn niet te onderschatten: het onderwijs is een echte klassenstrijd geworden. Het systeem is niet enkel een weerspiegeling, maar tegelijkertijd ook een bestendiging van de bestaande klassenverhoudingen in de Britse maatschappij. Het tragische is dat het systeem de creatie van een elite in de hand werkt, die tegelijkertijd een financiële elite is.»

«De middenklasse heeft moeite om door te stromen naar het hoger onderwijs met alle gevolgen van dien. Die groep wordt letterlijk naar beneden gedruwd. Dat versterkt de vicieuze cirkel: een mindere opleiding zorgt voor een minder goed betaald beroep later met meer kansen op armoede. Ook de diver-

siteit in het Britse hoger onderwijs is minder groot. Arbeiders en allochtonen vinden het nog moeilijker dan in België hun weg naar de universiteit.»

Gebroken beloften

De regerende Liberal Democrats hebben hun belofte om het inschrijvingsgeld niet te verhogen, niet gehouden. Hoe slagen zij erin hun onderwijsbeleid toch verkocht te krijgen?

Verberckmoes: «Studiebeurzen en leningen zijn een manier om het hoge inschrijvingsgeld te compenseren. Zo kan inderdaad de kost voor een individu verlaagd worden, maar niet voor alle studenten, zoals dat het geval is in België. Daarmee proberen de Liberal Democrats hun belofte toch enigszins waar te maken, maar ook deze opties zijn niet waterdicht. Beurzen zijn niet voor iedereen weggelegd en niet elke student krijgt toegang tot een lening of kan die afbetalen. Belangrijk is dat het ook minder zichtbare oplossingen zijn. Het hoge cijfer van het inschrijvingsgeld springt wel meteen in het oog en werkt zeer ontmoedigend.»

Kan Labour de belofte om het inschrijvingsgeld te verlagen waarmaken?

Verberckmoes: «Dat is uiteraard nog afwachten, maar het is wel een sterk signaal naar de komende verkiezingen toe dat ze zich willen profileren op onderwijs en het inschrijvingsgeld. Zo proberen ze uiteraard de studenten voor zich te winnen. Ze merken dat ze met deze thema's kunnen scoren.

De Liberal Democrats zullen moeite moeten doen om een degelijk antwoord te vinden.»

Studenten

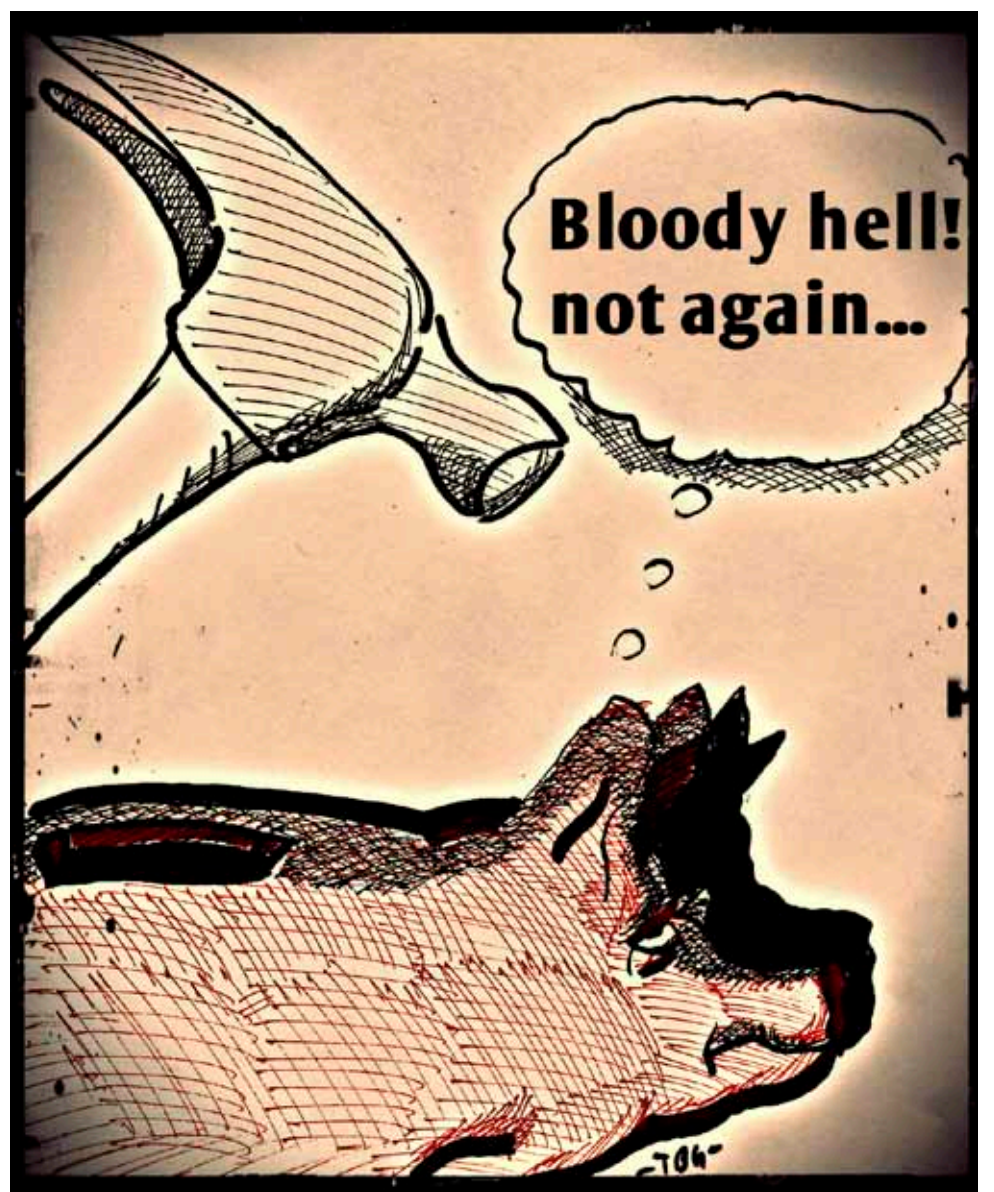
Hoe sterk leeft de kwestie onder de studenten of beschouwen zij het hoge inschrijvingsgeld als een gegeven feit?

Verberckmoes: «Het is en blijft een belangrijk strijdpunt, dat nog scherpe protesten zal uitlokken. Toen ik zelf studeerde aan de universiteit van Hull ben ik met de Britse studenten mee gaan protesteren in Londen. Toen was het inschrijvingsgeld nog niet zo hoog, maar het was ook al een belangrijk issue.»

Is het mogelijk om het systeem te veranderen?

Verberckmoes: «Indien het politiek wordt uitgespeeld kan er wel het een en ander veranderen, maar het systeem zal voorlopig geen grote verschuivingen ondergaan. Even hypothetisch: indien het inschrijvingsgeld wegvalt, moet het geld van ergens anders komen of ze moeten inboeten op omkadering en kwaliteit. De overheid gaat geen extra geld geven, maar wie dan wel?»

«Maar die vraag stelt zich met het hoge inschrijvingsgeld voorlopig niet. Het systeem gaat dus voorlopig niet failliet: omdat er voldoende geld is, kan het zichzelf in stand houden. Het protest en de politiek kunnen voor veranderingen zorgen, maar ik zie het systeem nog niet zo snel verdwijnen.»

Student

JONGE WOLVEN (4)

Energie maken in de derde wereld

In 2008 zag Humasol het levenslicht en sinds 2010 draait de ontwikkelingsorganisatie voor en door jongeren op volle toeren. Dit jaar zenden ze voor het vijfde jaar op rij studenten naar het Zuiden om aan een lokale energievraag tegemoet te komen op een duurzame manier. Humasol ondernam al projecten in Azië, Afrika en Zuid-Amerika.

JULIE VERHAERT

Als ontwikkelingsorganisatie onderscheidt Humasol zich van haar soortgenoten doordat ze voornamelijk werkt met studenten. De focus ligt op hernieuwbare energie en water en het uiteindelijke doel is om in het Zuiden duurzame, sociale ondernemingen op te bouwen die deze energie beschikbaar stellen voor de lokale gemeenschap. Oud-voorzitter Kenneth Van den Bergh: "We denken altijd in drie stappen: technisch moet de technologie van onze projecten op punt staan, economisch moet ze leefbaar zijn – niet met het oog op winstbejag, maar als bewijs dat ze een meerwaarde levert – en ze moet sociaal aanvaard zijn. De lokale bevolking moet het project leren kennen, de voor- en nadelen ervan zien en het kunnen omarmen en inbedden in hun levensstijl."

Humasol is een vzw en werkt volledig met vrijwilligers. De financiering wordt gehaald bij sponsors en bedrijven die de projecten willen ondersteunen. Transport en verblijf moeten de studenten zelf betalen, maar gelukkig kreeg het team van derdejaars ingenieursstudent Wout Poncelet een beurs van het overlegorgaan van de Vlaamse universiteiten (VLIR). De organisatie bestaat momenteel uit een vijftigtal vrijwilligers waaronder 20 studenten, 6 bestuursleden en 24 jongeren met een coach- of ondersteuningsfunctie. Humasol werkt voornamelijk met ingenieursstudenten, maar sinds twee jaar ook met economiestudenten. De organisatie heeft de ambitie om in de zeer nabije toekomst ook mensen met een sociaal profiel aan te trekken om het driedelig stappenplan zo volledig mogelijk te kunnen coveren.

De grootste *bottleneck* voor Humasol is het vinden van de juiste mensen. Van den

Bergh: "We zijn ontstaan in Leuven, maar we zijn bovenal op zoek naar gemotiveerde studenten van overal die aan onze projecten willen meewerken. Dit vanuit een technische of sociaal-economische insteek. Er wordt over hogescholen en universiteiten uit heel Vlaanderen geselecteerd, maar minstens de helft van alle studenten is, interessant genoeg, afkomstig uit Leuven. Ook de combinatie burgerlijk ingenieurs en professionele bachelors geeft soms een interculturele confrontatie. (lacht) Meestal zitten de studenten in hun derde bachelor of eerste master."

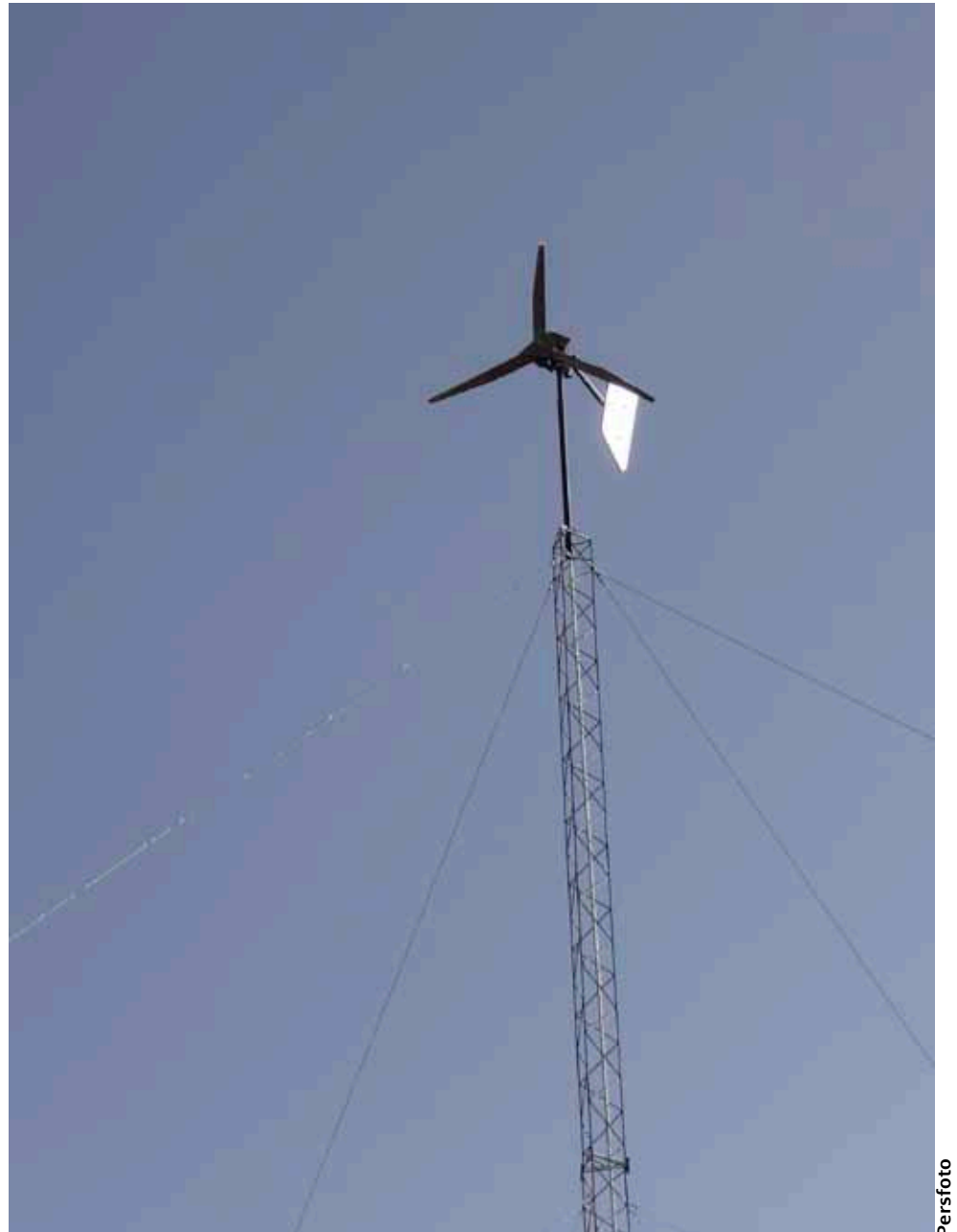
Argentinië

Na de strenge selectie in oktober gaan de gemotiveerde studenten gedurende het academiejaar aan de slag om de technische kant van hun project uit te werken. Om zo efficiënt mogelijk te werk te gaan, starten de projecten van Humasol altijd vanuit een lokale vraag. In 2010 was dat voor het studententeam van Van den Bergh de vraag naar warm water voor een internaat in Argentinië. Dit jaar trekt Poncelet naar Oeganda in het kader van watervoorziening. Poncelet: "Het is de bedoeling dat we deze zomer met drie studenten naar Oeganda gaan om daar een windmolen te plaatsen die water oppompt. De windsnelheid heeft veel invloed op het water dat we kunnen oppompen, dus we hebben ons op een *worst case scenario* voorbereid zodat de installatie zeker zal werken. Het opgepompte water zou onder andere een lokaal medisch centrum kunnen voorzien. We werken samen met een lokale partner, Sikiliza Leo, die georganiseerd is rond de vraag naar water."

"Het is niet de bedoeling dat we deze zomer die windmolen in Oeganda bouwen en er vervolgens een streep onder trekken. We willen de opbouw vanaf dag één samen met de bevolking doen en hen het principe, de functionaliteit en het onderhoud van die windmolen uitleggen. Ons project moet rendabel zijn. Het is de bedoeling dat de lokale bevolking het zelf kan herstellen en, in het ideale geval, de technologie voor lokale projecten kan benutten. Het is ook de intentie van Humasol om meerdere jaren naar dezelfde plaats te gaan, zodat de projecten die nu geïmplementeerd worden de komende jaren geëvalueerd worden."

Filantropie

Van den Bergh: "Onze *mission statement* is *making renewable energy technologies accessible to everyone* – omdat je toch altijd een *fancy* Engelse slogan moet kunnen voorleggen – en dat is wat Wout en zijn medestudenten deze zomer gedurende acht weken gaan proberen in Oeganda. Aanvankelijk willen de studenten vooral een werkende installatie maken zodat mensen zien dat de technologie naar behoren functioneert. Als de gemeenschap daarbij voldoende wordt betrokken en ingelicht, komt er na enkele

Persfoto

jaren interesse van een lokale ondernemer." In Peru en Senegal zitten projecten over respectievelijk waterenergie en zonnepanelen al in de ondernemingsfase.

"Wat je vaak ziet in het Zuiden zijn coöperaties waarbij een heel dorp samen een windmolen financiert en zo een heel klein bedrag voor elektriciteit betaalt. Het is bij zulke initiatieven echter moeilijk om als organisatie te bepalen wanneer je je project loslaat. Daar moeten we realistisch in zijn, we zijn een kleine vzw en moeten dus zelf kleinschalig blijven." Om de gemeenschap in Oeganda vertrouwd te maken met het windmolenproject voorzien de studenten infosessies en posters die de werking van de molen illustreren.

Een project bij Humasol opnemen is zwaar en tijdrovend, maar "je werkt met een doel, het is niet voor niets," nuanceert Poncelet. "Het idee dat we deze zomer *from scratch* die windmolen daar mogen gaan opbouwen is een doel op zich en geeft een enorme motivatie om er hard voor te werken."

"Bovendien is het een fantastische ervaring. De meeste medewerkers van Humasol hebben eerst een project gedaan en vervolgens vanwege hun positieve ervaring besloten er in België mee hun schouders onder te zetten. Humasol biedt studenten de kans om zichzelf te verrijken en, al is het maar heel bescheiden, mee te werken aan een betere wereld," besluit Van den Bergh.

“Humasol biedt studenten de kans om mee te werken aan een betere wereld”

.....
 OUD-VOORZITTER KENNETH VAN DEN BERGH

Je bent jong, je bent mooi...
keep it that way!

BUY ONE LARGE JUICE AND GET ONE FREE!

Leuven Oude Markt 56
[schuin tegenover McDonalds]

BON

BUY ONE LARGE JUICE AND GET ONE FREE!

Dit aanbod is geldig t.e.m. 30/09/2014 in Zest Fresh Juice Bars te Leuven Oude Markt 56. De goedkoopste van beide dranken is gratis. Niet cumuleerbaar met andere acties.

Student

GRATIS BIER EN ETEN OP KIESWEEKEN

Kiesploegen in de greep van het grootkapitaal?

Nu Leuven in de ban is van de kiesweken, valt op hoe groot de budgetten zijn waar heel wat kiesploegen mee werken. Waar halen ze dat geld en is het überhaupt verstandig dat studenten leven van sponsors?

SAM RIJNDERS

De meeste kiesploegen zijn er niet bepaald happig op om hun budget met ons te delen. "Ik ga daar geen uitspraken over doen, maar we hebben daar met onze ploeg een jaar lang veel tijd en moeite in gestoken," reageert kandidaat-preses Koen Spliet van Ekonomika, dat een stevige reputatie heeft op financieel gebied. Meer transparantie bij de rechtenstudenten. De kiesploeg van

teren. Natuurlijk is ons publiek kleiner dan dat van VRG of Ekonomika," aldus opkomend preses Michael Bauwens.

Quid pro quo

Bedrijven sponsoren vooral om visibiliteit en promotie te krijgen bij de studenten, weet Spliet. Het hoeft dan ook niet te verbazen dat de grootste geldsponsors van VRG advocatenkantoren zijn. "Zij kunnen kiezen tussen verschillende publiciteitsopties. Zo staat er een kantoor op onze T-shirts," zegt Vermeire.

Voor veel sponsors is het echter een vriendendienst: iedereen heeft wel een kleine zelfstandige in de familie of vriendenkring. "Mijn nonkel heeft wel wat connecties," alsnog een openhartige Vermeire. "Wij dringen erop aan bij onze kiesploeg om al hun connecties aan te spreken."

Niet iedereen juicht die nauwe band tussen kiesploegen en commercie toe. "Het is een voorbeeld van de privatisering die ons onderwijs binnensluipt door het tekort aan middelen," stelt een kritische Line De Witte van de linkse studentenorganisatie Comac.

Zij vreest voor de objectiviteit van studenten. "Je ziet hetzelfde in het onderzoek. Veel van mijn collega's (*De Witte is zelf onderzoeker aan de KU Leuven, red.*) worden gesponsord door een bepaald bedrijf. Hun onderzoek verloopt onafhankelijk, maar die bedrijven

Karolien Wilmots

Op de kiesweek van Ekonomika kan je een ritje maken op een heuse rollercoaster

vragen wel een bepaalde insteek. In praktijk betekent dat minder goed onderzoek."

De universiteit moet zorgen dat kringen voldoende middelen krijgen om hun vertegenwoordiging en kiesweken te organiseren, meent De Witte.

Kanscontracten

Volgens Vermeire is belangenvermenging een te groot woord. "Dat lijkt mij iets te sterk uitgedrukt. Bovendien verbiedt ons kiesreglement expliciet kanscontracten. Dat wil zeggen dat een kiesploeg geen belofte aan sponsors mag doen, voor het geval dat ze verkozen raakt."

Zo'n verbod op toekomstige contracten kennen ze niet bij andere kring-

gen. "Wanneer winkels en bedrijven ons laten weten dat ze verdere samenwerking zien zitten, antwoorden we meestal dat we daarover zullen praten na de verkiezingen," geeft Bauwens toe, die de gevoeligheid van de kwestie beseft.

De kiesploeg van Ekonomika heeft verschillende partners op lange termijn. "Met sommige partners hebben we al verschillende jaren een goede samenwerking. Dat is echter voornamelijk interne informatie," houdt Spliet de lippen stijf op elkaar.

Hoe je het ook draait of keert, grote budgetten zijn noodzakelijk. Zeker voor kiesploegen die grote evenementen organiseren. In welke activiteit het meeste geld kruipt, is nog zo'n staatsgeheim van de kies-

ploeg van Ekonomika. "Dat maken wij pas zondagnamiddag bekend, maar daar is een groot deel van ons budget geïnvesteerd," zegt een mysterieuze Spliet.

Vermeire argumenteert dat kiesploegen zichzelf kunnen bewijzen door grote activiteiten met grote budgetten te organiseren.

Voor kleinere kringen nemen vooral de gratis goodies een grote hap uit het budget, weet Bauwens. "Je moet een leuke kiesweek hebben met zoveel mogelijk gratis dingen."

"Eigenlijk is het een beetje jammer dat we studenten moeten overtuigen door ze gratis dingen weg te geven. Het zou mooi zijn als het meer over inhoud gaat," besluit Vermeire.

"Het zou mooi zijn als het meer over inhoud gaat"

ARTHUR VERMEIRE,
OPKOMEND PRESES VRG

de nieuwe VRG-preses Arthur Vermeire had een budget van "een paar duizend euro, maar zeker niet meer dan vijfduizend euro". Babylon, de kring van taal- en letterkunde heeft al helemaal geen schroom. "Ons budget ligt met 500 euro redelijk laag. Ook krijgen we drie gratis vaten van fakbar Let-

Notitiesites contacteerden KU Leuvenstudenten

Afgelopen week werden studenten aan de KU Leuven via een mail gewaarschuwd voor het doorgeven van cursusmateriaal aan derden. Enkele Nederlandse sites hadden een grote hoeveelheid studenten gemaild om notities en examenvragen te uploaden.

QUINTEN EVENS

"Zou jij jouw samenvattingen, oude examens e.d. willen uploaden om daar je medestudenten mee te helpen?" Die vraag viel de laatste weken in de mailbox van veel studenten. Dat zulke gegevens via een site met betaaloepies worden aangeboden, is echter niet wettelijk.

"In examenvragen zit een zekere originaliteit," verklaart Toon Boon, de juridische adviseur van de KU Leuven. "In principe mag dat soort publiekmaking alleen maar met de

autorisatie van degene die die vragen heeft opgesteld."

Ook het publiceren van notities is minder onschuldig dan het lijkt. "Omdat die notities toch een zekere weergave zijn van het college dat de persoonlijke toets van de docent draagt," aldus Boon. Vanaf het moment dat die gegevens tegen betaling worden aangeboden, overtreedt de organisatie de wet. Verschillende betrokken sites bieden premiumaccounts aan tegen betaling.

"De wijze waarop deze externe organisaties aan deze gegevens hebben

kunnen komen is waarschijnlijk via *scraping* van onze website," geeft de mail nog mee. Bij *scraping* wordt een site gericht doorzocht om bepaalde informatie, bijvoorbeeld e-mailadressen van studenten, te verzamelen.

Annemie Depuydt, het hoofd van de ict-dienst van de KU Leuven, was niet op de hoogte van de mail die werd rondgestuurd, maar geeft mee dat *scraping* kan voorkomen op elke site. "Je kan perfect stukjes van de website van *De Standaard* scrapen en daar een nieuwe krant mee maken".

Scraping is in de meeste gevallen legaal. Persoonlijke gegevens van studenten *scrapen* is echter minder onschuldig.

Met de mail wou de universiteit vooral verzekeren dat de e-mailadressen niet via personeel van de

KU Leuven zijn gelekt. Of: "Om duidelijk te maken dat de universiteit op geen enkele manier een

Verschillende sites bieden de mogelijkheid aan om een premiumaccount te kopen

overtreding van de privacywetgeving gedaan heeft," alsnog Boon.

Dat individuele personen die verbonden zijn aan de KU Leu-

ven gegevens zouden doorgespeeld hebben, is uitgesloten volgens Boon. "Ook dat hebben wij in de mate van het mogelijke gecheckt."

Nederland

De organisaties zelf dragen namen als studoc.com en snelstuden.nl. Op basis van de serverinformatie lijken ze allemaal van Nederlandse oorsprong. Geen van de organisaties was bereikbaar voor een reactie.

De KU Leuven heeft hen wel gecontacteerd om de activiteiten stop te zetten. Eventuele strafrechtelijke stappen zijn pas mogelijk nadat een professor individueel klacht indient. Boon: "We zullen met hen moeten afspreken of zij gerechtelijke stappen willen ondernemen"

Scherp

Pintjes hier, pintjes d
Afgelopen week von
finale van het Belgis
biertappen plaats. O
enkele van de deelne
hun resultaten.
De uiteindelijke winn
rige Marjolein Geue
woordigde café 't Arc
het BK en mag dat
op het WK "Stella Art
Master".

Gesteld

FOTO'S: KWONG GUENG TO

laar, pintjes overall!
d in De Hoorn de
ch Kampioenschap
p deze foto's ziet u
emers in actie met

ares was de 24-ja-
ens. Zij vertegen-
chief uit Leuven op
nu ook gaan doen
tois World Draught

Sociaal

Aflossing van de wacht

PETER MERTENS (PVDA+) EN

In Aflossing van de wacht confronteren we politieke jongerenverenigingen met hun volwassen broertje.

“Nationaliseren klinkt in het Vlaanderen naar de Sovjet-Unie”

Deze verkiezingen zijn het moment van de waarheid voor de radicaal-linkse PVDA+. Met wat geluk raken voorzitter Peter Mertens en Vlaams-Brabants lijsttrekker Line De Witte verkozen in het parlement.

SAM RIJNDERS & THOMAS CLIQUET

Voor de eerste keer zet de partijvoorzitter zelf onze koffie. “Zet dat maar in jullie krant. Bij andere partijen is dat zeker een onbetaalde uitzendkracht,” merkt Peter Mertens laconiek op.

Nog zo'n unicum: Leuven jongerenvoorzitter Line De Witte komt niet alleen op, maar is zelfs lijsttrekker. “Wij willen niet alleen over jongeren praten, maar jongeren zelf een kans geven om het beleid te bepalen,” zegt ze. Je kan het ook een gebrek aan ervaring binnen de partij noemen. Meer actievoerders dan doorwinterde politici.

“Het zal wel zijn dat wij een gebrek aan ervaring hebben! Tot nu toe zaten wij niet in het parlement,” reageert Mertens. “Wij hebben wel een partij uit de grond gestampt met een studiedienst, een krant en elf praktijken die gratis geneeskunde aanbieden. Werk van duizenden vrijwilligers. Daarin hebben wij massa's ervaring.”

Net als Groen willen jullie een vermogensbelasting invoeren. Waarin verschilt jullie voorstel?

Mertens: «Zes jaar geleden hebben wij dat thema op de politieke agenda gezet, toen het nog niet zo sympathiek was. Het is geen vermogensbelasting op de rijkste tien procent of op tweeverdieners, maar op de toplaag van één procent. Dat zou negen miljard opleveren en dan kunnen we echt herverdelen, want de voorbije twintig jaar is de herverdeling volledig de verkeerde richting uitgegaan. De inkomensongelijkheid in België valt mee, maar we weten niet hoe groot de vermogensongelijkheid is. Daarvoor moet je het bankgeheim opheffen en een vermogenskadaster invoeren.»

«Andere partijen willen de winst die je uit een vermogen haalt belasten, waardoor die extra inkomsten de ongelijkheid niet vergroten. Zeker niet slecht: wij zouden allemaal voor stemmen. Maar het is larie en apekool dat je zo herverdeelt. Je remt enkel de groei van de ongelijkheid af. Een echte vermogensbelasting is nog steeds taboe.»

Megabanken

Acteur Gérard Depardieu en andere mensen met een groot vermogen zijn uit Frankrijk gevlucht. Jaagt zo'n belasting de rijken niet weg?

De Witte: «In Frankrijk valt dat heel hard mee hoor. En plus: hoe meer landen het invoeren, hoe kleiner de kans dat ze eraan ontsnappen.»

Mertens: «Sarkozy (Nicolas Sarkozy, de voormalige president van Frankrijk, red.) wou de vermogensbelasting twee keer afschaffen, maar stootte telkens op enorm veel verzet. Hij heeft een rapport besteld om te bewijzen dat het niet werkt, maar daaruit bleek dat slechts 2,2 procent van die miljonnairs is gevlucht. Die gevallen worden gemediatiseerd, want ze hebben toevallig in Asterix en Obelix meegespeeld.»

De Witte: «Het tarief bedraagt maximaal drie procent. Heel veel geld, maar voor die

mensen is dat heel weinig. Ze gaan het niet voelen, waarom zouden ze vluchten?»

Jullie partij zit mede in de lift dankzij de financiële crisis. Stemt het jullie hoopvol dat de belastingbetaler niet meer moet opdraaien voor het faillissement van banken dankzij Europese regelgeving? Europa toont haar tanden.

Mertens: «Europa toont haar tanden en bijt agressief als het gaat om sociale afbraak en deregulering. Ik ben heel kwaad over de privatisering van het spoor die sp.a in het Europees Parlement heeft gesteund.»

«De megabanken zijn de grote winnaars van de crisis. Ze scoren weer grote winsten voor private aandeelhouders, waarvan heel weinig terug in de economie vloeit. Als het fout loopt, zijn ze *too big to fail* en kloppen ze aan bij de overheid. Wij willen openbare banken met een Europese staatsgarantie. Daarnaast mag er een zee aan private banken zijn, maar die kunnen failliet gaan. Mensen weten dan dat ze misschien een hoog rendement halen bij een privébank, maar al hun geld verliezen tijdens een faillissement.»

Loopt ons financiële systeem geen gevaar als zo'n bank faalt? In 2008 heeft het faillissement van Lehman Brothers de crisis ontketend.

Mertens: «De openbare banken zijn dan de belangrijkste actoren in de economie. Nu potten banken het geld op. Een Europese publieke bank kan echt investeren, bijvoorbeeld in milieuvriendelijke technologie en openbaar vervoer. Elk jaar leggen we in Europa 1.200 kilometer autoweg aan, maar er verdwijnt 600 kilometer spoor.»

Take back the track

Volgens Groen en sp.a zijn nationalisering en oplossingen uit de twintigste eeuw voor problemen uit de eenentwintigste eeuw.

Mertens: «Toen bekend raakte dat een privaat bedrijf een zorginstelling mag uitbaten, zei Mieke Vogels (Groen, red.) in *De Standaard*: “Welkom in de eenentwintigste eeuw.” Het idee dat de markt alle poriën van de samenleving moet doordringen en zelfs de zorg of de lucht die je uitademt winst moet opleveren: voor zo'n eenentwintigste eeuw bedankt ik feestelijk. Die logica heeft ons naar de crisis gebracht.»

De Witte: «We willen zeker niet alles nationaliseren, maar sommige zaken zijn te belangrijk om in de handen van de markt te laten. Het is naïef om te hopen dat de markt zal investeren in groene energie, want die is minder winstgevend.»

Mertens: «De tijd zal ons gelijk geven. Wij willen verhinderen dat we naar drama's gaan zoals in Griekenland. Zelfs klinieken zijn daar geprivatiseerd. Gewone Grieken moeten nu naar vluchtelingenkampen van

Peter Mertens.

Line De Witte.

Artsen Zonder Grenzen voor medische zorg.»

Moedigt concurrentie geen innovatie aan? Overheidsbedrijven hebben een log en bureaucratistisch imago.

Mertens: «Bij de banken hebben we gezien waar die financiële innovatie toe leidde. Sinds de privatisering kennen de Britse spoorwegen een recordaantal ongevallen en slecht onderhoud. Tachtig procent van de Britten wil ze opnieuw nationaliseren. *Take back the track.*»

Sociaal

LINE DE WITTE (COMAC)

van N-VA als terugkeren

In het Vlaanderen van N-VA klinkt nationaliseren als een terugkeer naar de Sovjet-Unie, maar sectoren als mobiliteit zijn gediend bij een grootschalige en coherente aanpak.»

De NMBS is toch niet bepaald een toonbeeld van efficiëntie. Stakingen zorgen voor veel ergernis. De meerderheid van de Belgen wil een minimale dienstverlening tijdens stakingen.

Mertens: «De Belgische spoorwegen zijn ondergefinancierd. Sinds 2001 zijn er 7000 banen verdwenen. Het personeel - zelfs treinbestuurders! - draaien dubbele tot driedubbele shiften. Loketten verdwijnen uit stations. In dit land bestaat er dus al lang een minimale dienstverlening. We hebben geen ceo's die belachelijk veel verdienen zoals minister van Vertraging Marc Descheemaeker (*vroegere topman van NMBS, nu N-VA, red.*) maar een goed investeringsbeleid nodig. Men schept bewust een klimaat waarin privatisering de logische en enige oplossing lijkt.»

De Witte: «Studenten klagen over de vakbonden, maar weten vaak niet waar het conflict over gaat. In plaats van vakbonden te vragen waarom ze staken, laten de media enkel die drie reizigers opdraven die hun trein niet kunnen nemen. Mensen staken niet zomaar: het is de laatste optie.»

Mertens: «Vakbonden communiceren vaak fout. Ze moeten agressiever en duidelijker zijn in een wereld waarin rechts en Twitter domineren. Waar willen we met onze spoorwegen heen? Willen we een groene en democratische of een elitaire mobiliteit? Vragen die amper worden gesteld. In dat gevecht staan de vakbonden aan de juiste kant, al zijn het niet altijd de beste communicatoren.»

Regimelinks

De N-VA lijkt nu al de verkiezingen gewonnen te hebben. Waarom stemmen zoveel mensen op een partij met zo'n hard sociaal-economisch programma?

Mertens: «Je mag niet onderschatten hoeveel mensen zich tegenwoordig eenzaam voelen. Ze voelen zich een nummer. Buiten verandert de wereld aan een ijtempo. Dan komt er iemand langs die het vrij goed kan uitleggen: het is allemaal de schuld van de Walen en hij zal alles veranderen. Die mensen horen bij de eerste slachtoffers, maar willen zich voor het eerst in hun leven een winnaar voelen. De N-VA is een winnaarspartij, kijk naar hun psychotisch V-teken.»

«Je mag die mensen zeker niet hautain en intellectueel met de vinger wijzen, zoals andere partijen doen. In de blokken van de Luchtbal of het Kiel (*Antwerpse volkswijken, red.*) concurreren wij alleen met N-VA en het Vlaams Belang. Wij zijn de enige linkse partij die daar aanwezig is.»

Buiten Antwerpen is de kans klein dat jullie de kiesdrempel halen. Jullie kunnen sp.a en Groen wel kostbare stemmen kosten, zeker nu de N-VA al wat rechts en conservatief is verenigt.

De Witte: «Wij versterken links. In een rechtse publieke opinie zorgen wij er voor dat er meer linkse thema's op de agenda komen. Politici van sp.a en Groen bekenen mij opgelucht dat ze daar eindelijk weer over kunnen praten. Wij halen trouwens ook stemmen van Vlaams Belang en de N-VA.»

Mertens: «Ik identificeer mij niet met regimelinks zoals dat hier al vijftienvintig jaar

aan de macht is. De tegenstelling tussen rijk en arm is alleen maar gegroeid. De kindarmoede stijgt al drie jaar, de wachtlijsten groeien en de lonen zijn de komende jaren bevroren. Is dat een links beleid? Ik weiger te knielen voor de afgod van deze regering.

.....

“We verkopen ons programma. Twee euro per boekje. Wij krijgen namelijk geen vijf miljoen euro subsidies per jaar zoals al die andere partijen”

.....

PETER MERTENS

Moet iedereen die zich uitgesloten voelt naar rechts gaan? Er moet een links alternatief zijn.»

«De sp.a had ons niet nodig om van meer dan twintig procent naar amper dertien procent te zakken. Je kan ons veel verwijten, maar niet de aftakeling van de sociaal-democratie. Ze hebben hun rug gekeerd naar hun eigen kiezers. Groen blijft op haar beurt een marktpartij die veel meer bezig is met *upper middle class issues*.»

Activisten

In De Morgen waarschuwde politoloog Pascal Delwit (ULB) voor het dubbele gezicht van jullie partij. Achter de schermen loopt het vol met stalinisten, klinkt het.

Mertens: «Stalinisme is hier absoluut verleden tijd. De geachte heer Delwit heeft trouwens zelf twee gezichten. Enerzijds de neutrale prof, anderzijds kind aan huis bij boezemvriend Paul Magnette (*voorzitter van PS, red.*).»

.....

“Je kan ons veel verwijten, maar niet de aftakeling van de sociaal-democratie”

.....

PETER MERTENS

«Hij klaagt onder andere dat onze statuten niet online staan. Weet je waarom we dat niet doen? We verkopen ze, net als ons programma. Twee euro per boekje. Wij krijgen namelijk geen vijf miljoen euro subsidies per jaar zoals al die andere partijen. Wij leven van wat leden als Line afdragen van hun loon. Jullie noemden ons in het begin activisten. Ik vind dat fantastisch! Onze militanten zijn geen papieren leden. Zij zijn niet lid geworden om aan een sociale woning te raken, of om op een goed blaadje te staan bij hun nonkel André, die toevallig liberaal was. Onze leden hebben een overtuiging. Wij zullen nooit worden zoals alle andere partijen.»

Alma klimt uit financiële put

Vervolg voorpagina

Koken met bier of een voetbalavond, dat was het charmeoffensief waar Alma mee opende. “Die winstgevendende acties brengen de student dicht bij Alma en reduceren de dalende trend van de maaltijdenverkoop,” vertelt Haroun Boujemaa, de ondervoorzitter van de Raad van Bestuur van Alma en studentenvertegenwoordiger bij LOKO, de koepel van de Leuvense studentenkringen.

Kostenbesparingen

Alma maakte zich niet meteen populair door de prijzen op te slaan bij de start van het academiejaar. “We moeten rekening houden met de prijsveranderingen van de ingezette grondstoffen en het personeel,” zegt Lips. “We moesten daardoor een kleine extra verhoging doorvoeren bovenop de gezondheidsindex.”

Een aantal personeelsleden werd ontslagen. “Door de reorganisatie, werd de meest efficiënte persoon op de juiste plaats ingezet. Met als gevolg dat zes voltijdse werknemers niet meer in het Almaverhaal pasten,” stelt Boujemaa. “Het personeel diende een stakingsaanpak in, maar uiteindelijk kwam er een akkoord met de vakbonden en werd er niet gestaakt,” vertelt Lips.

Vanautgaerden betreurt de ontslagen, maar hoopt dat de kentering is ingezet: “Het parcours is niet foutloos geweest, met de ontslagen eind december. We zijn er nog niet: er zijn nog altijd een aantal zaken om over te overleggen. De gemeenschappelijke uitdaging is echter Alma terug financieel gezond krijgen. Als Alma financieel gezond is, dan is het werk ook gearandeerd.”

Toekomst

Alma verwacht in de toekomst een verdere omzetting. Boujemaa verduidelijkt: “Het studentenaantal aan de KU Leuven stijgt constant, wat nieuwe potentiële klanten inhoudt. Ook hebben we nu een betere visie op hoe we ons beleid moeten aanpassen aan onze huidige en toekomstige klanten door onder andere de enquête gevoerd door LOKO.” Lips merkt op: “Ook al zijn we op de goede weg, er zal nog veel gerealiseerd moeten worden. We focussen, nu nog meer dan ooit op onze kerndoelen.”

Enkele veranderingen staan alvast in het vooruitzicht. “We willen de vegetarische maaltijden een nieuwe invulling geven en we werken hard aan de communicatiewijze van Alma met de studenten. Zo zal er tegen

.....

volgend academiejaar een vernieuwde website zijn waarop onder andere de menu's up-to-date worden weergegeven en zullen de A4'tjes boven de buffetten van de grote Alma's vervangen worden door schermen,” zegt Boujemaa

Ook werkt Alma aan een nieuw concept: een openluchtrestaurant. “Op het grasplein voor Arenberg zullen er bij mooi weer lange tafels geplaatst worden. Het wordt een kasteeldiner met barbecue-elementen. Ook in Gasthuisberg gaan we daar werk van maken onder de naam Grashuisberg,” aldus Lips. Gosse-link stelt dat Alma meer een ontmoetingsplaats moet worden: “De restaurants moeten niet enkel een plek zijn om samen te eten, maar ook om samen te komen in het kader van studie of sociale activiteiten.”

.....

Ondertussen wordt alvast gewerkt aan een vijfjarenplan. De Vriendt: “Bij Studentenvoorzieningen moeten we een meerjarenplan voorleggen bij elke begroting. Ook Alma wordt in dit meerjarenplan opgenomen. Op die manier komt er zeker ook input van alle betrokken partijen. In de toekomst zal ook de manier van subsidiëren ter sprake komen.”

.....

“In het verleden had het management niet altijd de juist skills om een cateraar te besturen”

.....

KRIS VANAUTGAERDEN, ACV

Sociaal

FIETSOPHALINGEN IN LEUVEN

“Veiligheid moet gerespecteerd worden”

Tijdens de paasvakantie ruimde de politie van Leuven 58 foutgestalde fietsen rond de Sint-Pieterskerk op. Het was de vierde opruimactie dit jaar, maar zeker niet de laatste.

FRANK PIETERMAAT

Negen uur 's ochtends. Leuven ligt er rustig en verlaten bij want de meeste studenten genieten thuis van de paasvakantie. Aan het politiesecretariaat op de Grote Markt verzamelen politie en stadsdiensten om fietsen te ruimen. “Vandaag ruimen we het De Somerplein, de Grote Markt en het Margarethaplein,” vertelt Stephanie Gille, de woordvoerder van de Leuvense politie. “Het is de tweede keer dat we hier georganiseerd opruimen. Het is de vierde actie in totaal

plein. In februari werden daar 230 fietsen en 8 bromfietsen weggehaald, een maand later waren dat 242 fietsen en 8 bromfietsen. Naast de permanente acties wordt ook doorheen het jaar geruimd. “Fietsen die hinderlijk en gevaarlijk zijn, worden dan gelabeld

en die worden na drie weken geruimd,” aldus Gille.

Sommige mensen kijken ietwat verbaasd wanneer er met de fietsen gezeuld wordt. Toch is Gille er van overtuigd dat de mensen voldoende op de hoogte zijn: “Vanaf het moment dat we weten dat er een actie komt, kondigen we die aan op de website. Enkele dagen op voorhand communiceren we via de sociale media.”

“Van de fietsen die weggehaald worden, wordt ongeveer 60 procent opgehaald,” zegt Gille. “De fietsen worden drie maanden bewaard, daarna worden ze eigendom van de

stad. Die beslist dan of ze weggedaan worden, omdat ze een te groot wrak zijn of dat ze aan Velo doorgegeven worden voor tweedehandsgebruik.”

Aanmoedigen

Gille benadrukt dat het niet de bedoeling is om mensen af te schrikken: “We blijven uiteraard aanmoedigen om de fiets te gebruiken. Maar de veiligheid moet wel gerespecteerd worden, ook als je je fiets ergens stalt. We kondigen onze acties ook steeds goed aan. Het is niet zo dat we een heksenjacht voeren.”

“We voeren geen heksenjacht”

STEPHANIE GILLE (POLITIE LEUVEN)

vanaf januari. Vandaag worden hier in de omgeving 58 fietsen geruimd, dat is minder dan vorige keer. Toen waren het er 83.”

De fietsen worden verzameld aan het stadhuis om dan ingeladen te worden in vrachtwagens. “Sommige fietsen kunnen we zo meenemen,” zegt Gille. “Fietsen die vasthangen slijpen we los. Daarna worden de fietsen naar opslagplaats de Vunt gebracht in Holsbeek. Als je daar je fiets gaat halen, betaal je geen boete, maar wel een retributie. Dat is een heffing voor het bewaren van de fiets. Om je fiets mee te nemen, betaal je 5 euro als je fiets gegraveerd is en 10 euro als die niet gegraveerd is.”

De andere twee keren dat er dit jaar geruimd werd, was dat op het Martelaren-

Andrew Snowball

Studiebegeleiding is vaak een hoge drempel

Studenten met adhd hebben een aantal faciliteiten aan de KU Leuven om het studeren makkelijker te maken. Maar studente Carlien Foucart ziet dat de drempel om daar naartoe te stappen vaak te hoog is, en begint nu met een zelfhulpgroep.

KORNEEL DE SCHAMP

Studenten met adhd aan de KU Leuven hebben verschillende mogelijkheden om hulp te zoeken bij het studeren. Nathalie Charlier, zorgcoördinator bij de cel studeren met een functiebeperking, legt uit: “Bij ons kunnen studenten een bepaald statuut aanvragen waardoor ze faciliteiten zoals een langere examentijd of geluidsopnames van lessen kunnen verkrijgen, afhankelijk van waar hun knelpunten liggen. Daarnaast is er ook de dienst studieadvies, die begeleiding en workshops geeft rond studieproblemen en het psychotherapeutisch centrum dat ook heel wat studenten kan verder helpen.”

Zelfhulp

Studente Carlien Foucart vindt dat de drempel voor studenten met adhd vaak te hoog ligt om hulp te zoeken. Daarom komt ze met een zelfhulpgroep als alternatief. Foucart: “Studiebegeleiding is vaak een grote stap. Sommigen hebben slechte ervaringen uit het middelbaar, waar een begeleider hen niet begreep. Daarom wil ik een groep maken voor studenten met adhd die zelf samenkomen. Zo kunnen ze hun ervaringen delen, over wat werkt en wat niet werkt. De bedoeling is een alternatief te vormen voor de officieel aangeboden studiebegeleiding. Al kunnen positieve ervaringen of aanmoediging van medestuden-

ten voor sommigen natuurlijk een opstapje zijn naar verdere professionele begeleiding. Voor mij was het een wereld die openging

Studenten met adhd laten samenkomen in nieuw initiatief

toen ik andere mensen met adhd leerde kennen. Het is de bedoeling een alternatief te bieden voor en door studenten.”

De KU Leuven probeert alles alvast zo laagdrempelig mogelijk te houden. Charlier: “Studenten kunnen op het (her)inschrijvingsformulier aanduiden of ze een functiebeperking hebben, waarna wij hen opbellen

voor een afspraak. Voor sommige studenten is het inderdaad niet altijd even duidelijk voor welk probleem ze bij wie kunnen aankloppen. Als zorgcoördinatoren trachten we de studenten daarbij te ondersteunen.” Een zelfhulpgroep lijkt hen geen slecht idee: “Een zelfhulpgroep is laagdrempelig en zou de kloof tussen studenten en de professionele hulpverlening wel wat kunnen dichten, al is het natuurlijk een goed idee de vrijwilligers professioneel te ondersteunen. Ook in het psychotherapeutisch centrum loopt een project waarbij ondersteuning door *peers* centraal staat.

Zelf moeilijkheden met adhd? Geïnteresseerden kunnen altijd terecht bij het project van Carlien op aandachtvoorstudenten@yahoo.com of op hun Facebookpagina. Ook de cel studenten met een functiebeperking is bereikbaar op studfunctiebeperking@dsv.kuleuven.be

Cultuur

TIENDE VERJAARDAG DOCUMENTAIREFESTIVAL

Docville viert feest

Van twee tot tien mei wordt het internationale documentairefestival Docville voor de tiende maal georganiseerd. Tien dagen lang is Leuven the place to be voor de auteursdocumentaire. Programmator Frank Moens geeft een vooruitblik over de editie van dit jaar en kijkt terug op tien jaar Docville.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Als programmator heeft Frank Moens een uitstekend zicht op de selectie van dit jaar. "Met Docville proberen we films te selecteren die niet enkel interessant zijn, maar ook op vlak van auteurschap iets te bieden hebben. We zijn dus vooral op zoek naar sterke auteursdocumentaires." Die selectie bestaat dit jaar uit 101 documentaires. Het grootste deel daarvan beleeft op Docville hun Belgische première. Daarnaast zijn er ook drie competities en een publieksprijs. "Er is een Belgische en internationale competitie. Daarnaast is er een competitie Weten en Geweten. Daarin proberen wij documentaires te vertonen die een belangrijk onderwerp aansnijden."

Tien jaar

Docville viert dit jaar ook zijn tienjarig bestaan. Frank Moens was er al vanaf het prille begin bij en heeft heel wat zien veranderen. "Toen we begonnen kregen we nauwelijks inzendingen uit België en zeker niet uit Vlaanderen. Het grote probleem was dat documentaires toen vooral voor televisie werden gemaakt. Niemand kwam op het idee dat documentaires voor een ander medium dan televisie mogelijk waren. Het heeft een paar jaar geduurd voor de link tussen documentaire en cinema weer gelegd werd in Vlaanderen. Docville heeft een klein rolletje gespeeld om die mentaliteit te doorbreken in Vlaanderen." Deze mentaliteitswijziging heeft volgens Moens een gunstig effect gehad op de auteursdocumentaire in Vlaanderen. "Televisie is niet meer het eerste en enige medium voor documentaires. Sommige regisseurs gaan een ander type documentaire maken omdat ze rekening houden met de mogelijkheid van een vertoning in de cinema." Dat is ook te merken in de selectie van

Docville. "Jaar na jaar krijgen we meer inzendingen. Dit jaar hadden we bijvoorbeeld meer dan 1300 inzendingen. Zeker in Vlaanderen is de cinematografische documentaire sterk ge-

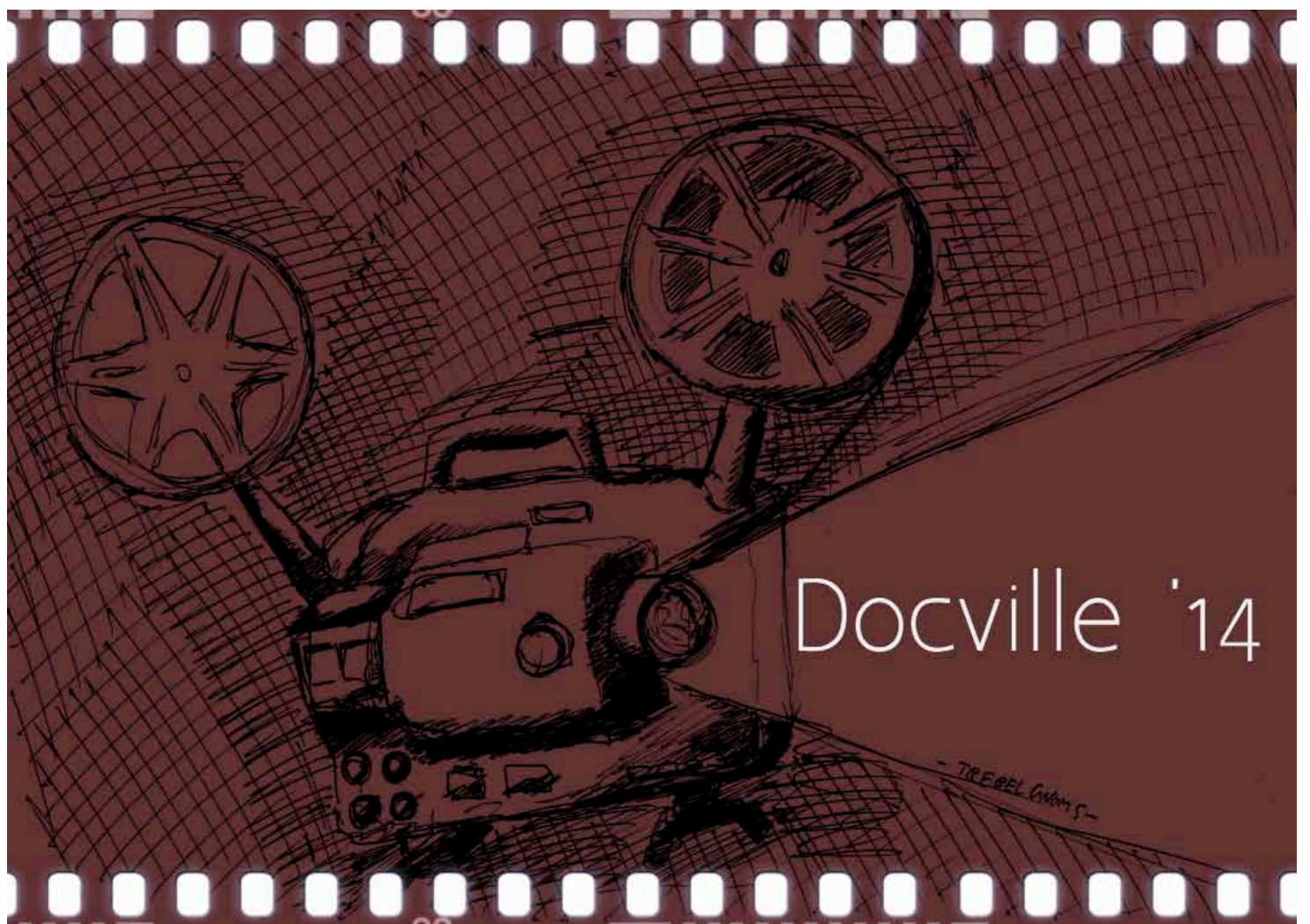
stegen. Als je de catalogus van de eerste jaren geleden zou vergelijken met die van twee à drie jaar geleden zie je het grote verschil."

Lift

Ook in het algemeen zit de documentaire-cinema in de lift. Moens bevestigt dit. "Het gaat goed met de documentaire, zeker op Belgisch vlak maar ook internationaal. Het VAF (*Vlaams Audiovisueel Fonds*) geeft meer ondersteuning aan documentaires en gaat ook resoluut voor de auteursdocumentaire." Ook op internationaal vlak gaat het volgens Moens goed met

de auteursdocumentaires. Hij geeft ook een aantal redenen voor de recente boom. "Overheden en bioscopen staan steeds meer open voor de ondersteuning van de auteursdocumentaire. Ook is het gemakkelijker en goedkoper geworden om een documentaire in de cinema uit te brengen door de digitalisering." Kortom, de auteursdocumentaire doet het goed, zowel in Vlaanderen als internationaal, en daar plukt Docville de vruchten van.

Docville 2014 loopt van 2 mei tot 10 mei.
Meer info en tickets: www.docville.be

IFTF NFK AURÉLIE

Komedie met wrange nasmaak

"Aurélie. Ze viel van de trap en brak haar nek. Meer is er niet." Maar de voorstelling van het NFK was zoveel meer dan dat. Zoveel meer.

MÉLANIE CLAEYS

Alle lof aan de twee regisseurs Christiaan Schoonenberg en Simon Bellens. Met de nodige pretentie en zelfspot hebben ze een stuk geschreven over zichzelf. Ze schilderen zichzelf af als perversen met ziekelijke fantasieën, die onmogelijke eisen stellen aan de acteurs van hun stuk. Langzamerhand komt dat bittere kantje opborrelen totdat het niet meer te stoppen valt en de gevolgen van hun perversie niet meer te overzien zijn.

Het begint als iets wat lijkt op een lichte komedie, maar langzaam aan krijgt die een

wat wrange nasmaak. Na verloop van tijd wordt deze nasmaak steeds zuurder en zuurder, totdat de zuurtegraad een hoogtepunt bereikt en het publiek verbouwereerd achterblijft. Dat hadden de toeschouwers niet

Aurélie viel van de trap en brak haar nek

verwacht toen het stuk begon.

Het stuk werkt zo bevreemdend omdat het de grens tussen realiteit en fictie lijkt te vervagen en zelfs te overschrijden. Het speelt met twee niveaus van fictie. Het eer-

ste is overduidelijk fictie en is gewoon een toneelstuk, zoals er wel meer zijn. Dat eerste niveau wordt echter doorbroken door wat de realiteit moet voorstellen. De plot wordt pas helemaal briljant wanneer blijkt dat het tweede niveau niet enkel het eerste doorbreekt, maar dat de twee eigenlijk verweven zijn en dat het eerste niveau een afspiegeling is van de zogenaamde realiteit van het tweede niveau.

Welles-nietes

De humor die doorheen het hele stuk aanwezig blijft, teert op het principe van umorismo (term uitgevonden door de Italiaanse schrijver Pirandello). Het publiek lacht en beseft dan dat het eigenlijk allesbehalve komisch is. Het is tragisch, het is triest, maar zeker niet grappig. Toch lachen we, en daar zit de kracht van het stuk. Dat zorgt ervoor dat het stuk niet te zwaar wordt, dat het net luchtig genoeg is om de heftige gevoelens die er nog aankomen aan te kunnen.

De acteurs worden gemanipuleerd en dat dringt langzaam maar zeker tot hen door. Ze tieren, ze roepen en "houden er godverdomme mee op". Ze spelen niet meer verder... om dan toch verder te spelen. Het wordt een wellies-nietesspelletje, geleid door de emotionele rollercoaster waarin ze zijn terecht gekomen en waaruit ze niet lijken te ontsnappen. Het mysterie Aurélie houdt hen gevangen in een web van intriges, ruzies, drama en onzekerheid.

Op het einde van deze emotionele en bevreemdende achtbaan wordt het publiek getraakteerd op een beklievende monoloog van Mathilde Geysen. Net zoals in de rest van het stuk is de tekst prachtig geschreven en past het perfect in het stuk. Het publiek krijgt kippenvel en houdt de adem in. Resoluut en eindelijk bevrijd uit het kluwen van leugens waarin ze terecht was gekomen, stapt Geysen het podium af. Een ijsselijke stilte hangt in de zaal. Aurélie viel van de trap en brak haar nek.

Cultuur

IFTF BABYLON **ARCADIA**

Eén stuk, twee verhalen, drie uur

Na De Spaanse Hoer, het stuk waarmee Babylon vorig jaar vier Houten Planken in de wacht sleepte, koos de taal- en letterkundekring opnieuw voor een literair geënt werk. Het resultaat is Arcadia, een staaltje tekst-theater dat zowel kijkers als spelers tot het uiterste drijft.

JASPER VAN LOY

Nog voor het stuk begint, triggeren regisseurs Lisa Van der Auwera en Ariane Devogelaer hun kijkers al op visueel gebied. Het decor is opvallend sober: een laag zand op het speelveld, enkele stoelen en rekwi-

Zwaar op de hand voor mensen met minder culturele bagage

sieten en aan de zijkant doeken vol wiskundige formules. Samen met de spaarzame, maar uitgekende belichting geven die elementen het stuk meteen iets tijdloos. Zo strak

en rustig als het decor is, zo overdonderend is de openingsscène, die de kijker meteen in het midden van de actie stort. Naast de eerste twee van een resem personages krijgen we ook de laatste stelling van Fermat en een beschouwing over rijstebrij bij op ons bord. Al die te verwerken informatie schudt de zaal meteen wakker en maakt duidelijk dat het opletten geblazen wordt.

Wat er volgt, is de ontwikkeling van twee verhaallijnen. Die bevinden zich op ongeveer 200 jaar van elkaar, maar gaan door anachronismen constant met elkaar in dialoog. De twee plots hangen aan elkaar vast door een complot rond de Engelse dichter Lord Byron. Als gevolg blijft het verwijzingen naar de wereldliteratuur regenen. Zo maakt Babylon het stuk boeiender voor het eigen doelpubliek, maar ook zwaar op de hand voor mensen met minder culturele bagage. Halfweg het eerste deel lijken de referenties zelfs te talrijk te worden en het stuk in een dipje te duwen, maar dat moment is slechts kort.

Heelal

We zijn anderhalf uur ver als de pauze wordt aangekondigd. Voor veel kringen is dat het moment om

stilaan af te ronden, maar de spelers van Babylon draaien na de koffie de gashendel nog eens open. De dialogen zijn lang, maar geestig ("Al staat het heelal op één been en zingt het *In een klein stationneke*, wat maakt het uit?") en stellen de kijkers die de draad kwijt zijn gerust: ook de personages zoeken nog volop uit hoe zeker hun kennis is. Bewijzen en argumenten, al dan niet gegrond,

Het tragere tempo is na drie uur een verademing

vliegen dan ook vrolijk in het rond. Vooral Bob Boeckx, die de rol van Bernhard vertolkt, blinkt daarin uit en balanceert gracieus op het slappe koord tussen rede en gevoel.

Na nog een laatste overpeinzing over verlichting en romantiek gaat het tempo ietwat naar beneden. Voor het publiek, dat na drie uur toneel duidelijk moe is, is dat duidelijk een verademing. De cast blijft echter onverstoort groeien in de voorstelling. Straf, want niet alleen de tijdsduur, maar ook de moeilijkheidsgraad van de tekst zorgt ervoor dat Arcadia een uitdaging is om te spelen. Babylon deed echter wat het moest doen en focuste op waar het goed in is: het woord. De kring kwam, zag, roerde rijstebrij en solliciteert opnieuw naar enkele prijzen.

CulKal

De culturele kalender van Leuven voor mei

Muziek

21 MEI
Antonin
Dvorak
30CC/
Schouwburg

De Tsjechische componist Antonín Dvorák is bekend om zijn heldere melodieën, melodieën die het Nationaal Orkest van België maar al te graag vertolkt. Hiervoor werkt het NOB samen met de Duitse topcellist Alban Gerhardt. Uiteraard kan Dvoráks celloconcerto niet ontbreken, maar ook diens wereldberoemde negende symfonie staat op het programma. Niet te missen voor fans van klassiek.

6 MEI
John Butler
Trio
Het Depot

Achter een voornaam en het woord *trio* zit vaak een jazzcombo verscholen. De rootsgroep van de Australiër John Butler vormt een uitzondering op de regel, al is de multi-instrumentalist niet vies van stevige jamsessies, waarin hij allerlei muzikale invloeden vermengt. Bereid je dus voor op een stomende *melting pot* van rock, bluegrass, Keltische klanken en funk.

Podium

24 MEI
De
America's
30CC/
Schouwburg

Ensemble Het KIP zet zijn tanden in de clan America. Die wil, hoe kan het ook anders, de *American Dream* najagen, maar staat onder druk door onderlinge broedertwisten over werk, leven, liefde en seks. Johan Knuts schreef een bijzondere familiesaga over de klaplopers en criminelen die in deze bizarre familie de dienst uitmaken. Veelbelovend genoeg om naar de Schouwburg af te zakken, me dunkt.

2-3 MEI
Dub
OPEK

Geluid en beeld hangen sterker aan elkaar dan je beseft. Dat is het uitgangspunt van de nieuwste voorstelling van Leuvense stadsgezelschap FABULEUS, choreografe Karolien Verlinden en Tuning People. Het resultaat is volgens De Standaard "veel goesting, veel jongeren en een frisse blik op een wereld die we dachten door en door te kennen." Vrij vertaald: als je dit jaar één dansvoorstelling gezien moet hebben, laat het dan deze zijn.

Film

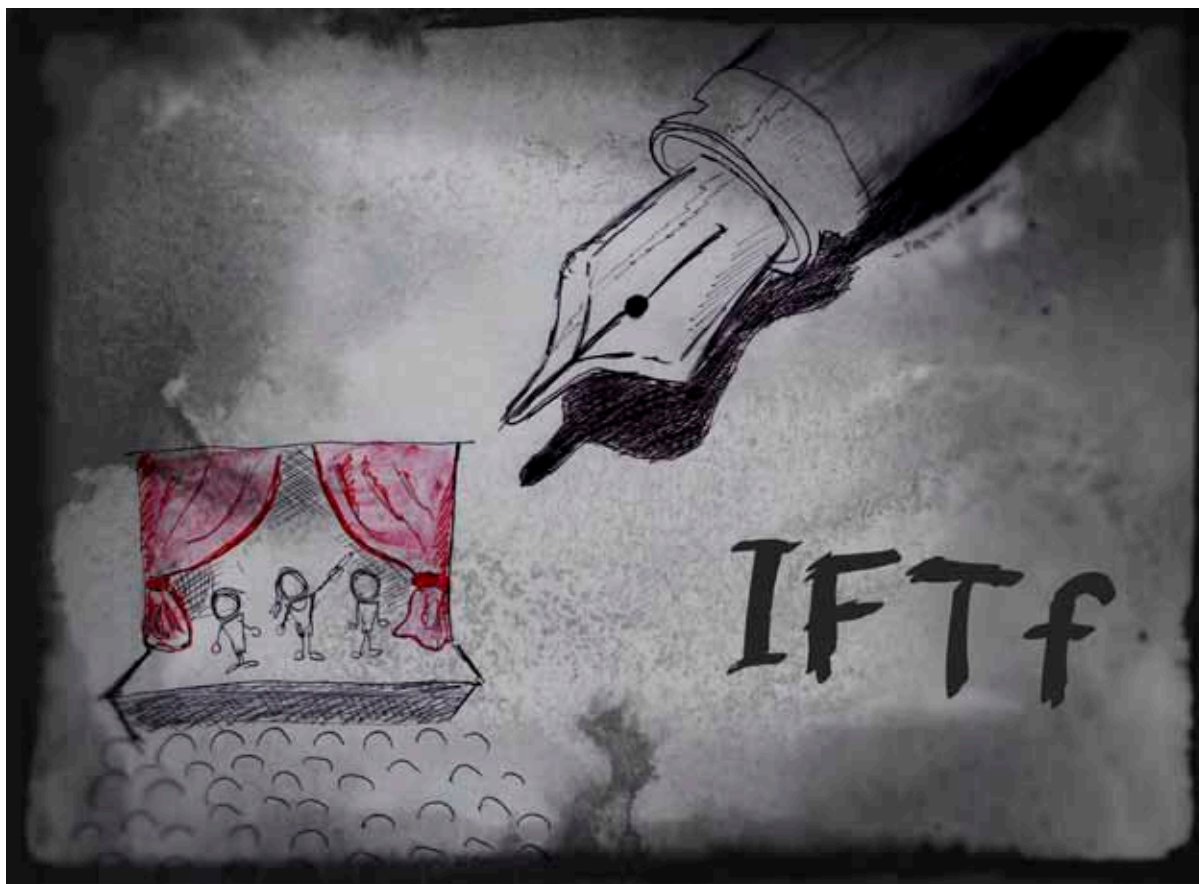
2-10 MEI
Docville
Vele locaties

Wat hebben The National, travestieten en Ai Weiwei gemeen? Ze vormen elk het onderwerp van een documentaire op het filmfestival Docville. De hoogmis van de betere docufilm vindt dit jaar al voor de tiende keer plaats. Die verjaardag wordt gevierd met de prijsbeesten van de voorbije jaren en ook muziekdocumentaires krijgen zoals steeds speciale aandacht. Verder blijft het concept ongewijzigd: tien à vijftien films per dag, vertoond in heel Leuven, en dat negen dagen lang. Het volledige programma vind je op www.docville.be.

Plaat

16 MEI
Coldplay
Ghost
Stories

Wat weet u over Coldplay? Popsongs, stadions. oh oh oh. bombast, stop! Begrijpelijk en logisch, maar de nieuwe worp van de groep rond volksmenner Chris Martin zou wel eens heel anders kunnen worden. Luister bijvoorbeeld eens naar de nieuwe single *Magic*: weliswaar een popsong, maar gestoeld op elektronica, geen meezingtoestanden en ongeschikt voor eender welke arena. Misschien toch nog een kans geven, dus. Wie weet bent u straks de Slimste Muziekiefhebber ter Wereld. (jvl)

Cultuur

TENTOONSTELLING **ISABELLE CORNARO** IN MUSEUM M

Flaneren in een 17e-eeuws schilderij

In Museum M is het momenteel mogelijk in een 17e-eeuws schilderij te stappen. Isabelle Cornaro toont in de installatie *Landschap met Poussin* en ooggetuigen een hedendaagse versie van een landschapsschilderij van Nicolas Poussin. Cornaro behoort tot een talentvolle generatie jonge Franse kunstenaars.

MARGOT DE BOECK

Met een achtergrond als kunsthistorica is Cornaro geïnteresseerd in de manier waarop vroegere ervaringen onze blik bepalen. Uit blokken, ornamenten, een dode houten tak, marmerfragmenten en fluweelgroen tapijt maakt ze een leeg *tableau vivant*, waarin je als toeschouwer mag rondlopen. De voorwerpen in de installatie heeft Cornaro gevonden op rommelmarkten, zij hebben dus een onbekend verleden.

onmogelijkheid het verleden in al zijn authenticiteit te kunnen bevatten komt opnieuw treffend tot uiting in het hele werk.

Jonge kunst in M

Cornaro's werk is in België voor het eerst in een museum te bekijken. Museum M wil duidelijk een platform bieden aan jonge kunstenaars. "Het experiment staat in onze projectzalen centraal," zegt de curator van de tentoonstelling Valerie Verhack. "Engagement tegenover jonge kunstenaars is een belangrijk punt in het beleidsplan van M, en dat kan zowel door financiële of technische ondersteuning. Bij deze tentoonstelling werd al het voorbereidend werk door de ploeg van M gedaan," vervolgt Verhack. Cornaro is geboren in 1974 en dus niet meer piepjong. "Leeftijd vormt niet het belangrijkste criterium, wel het parcours dat de kunstenaar heeft afgelegd. Zo heeft Cornaro nog geen solotentoonstelling in België gehad. De kunstenaars in de projectzalen zijn meestal nog niet zo bekend," verklaart Verhack.

Cornaro's achtergrond als kunsthistorica blijkt uit haar secure omgang met materiaal, kleur en textuur, die steeds doordacht en bovendien zeer goed geduid worden in de brochure. "Wat blijft er over van het verleden en hoe kunnen we hiermee omgaan?", is de vraag die altijd terugkeert. Toch lijkt het werk van Cornaro vooral een poging om met haar eigen verleden als kunsthistorica om te gaan. De werken geven een steriele indruk, Cornaro's academische achtergrond is merkbaar in idee en uitvoering. Het origineel van Poussin is dus nog altijd fijner om naar te kijken, maar Cornaro slaagt er zeker in om de toeschouwer aan het denken te zetten.

Isabelle Cornaro's tentoonstelling loopt nog tot 3 augustus in Museum M.

Experiment staat centraal

Andere tentoongestelde werken bouwen verder op de spanning heden-verleden. Zo bestaat het werk *Orgon Deuren I en II* uit twee keer drie panelen met daarop telkens kettingen, ringen en werktuigen. De panelen zijn op verschillende manieren beschilderd. Wanneer je aandachtig kijkt, valt sterk op hoe de ondergrond drie keer identiek aan elkaar is. Van de schijnbaar willekeurig geplaatste kettingen, juwelen, en werktuigen heeft Cornaro een mal gemaakt. Het origineel gaat bij dit proces kapot en enkel de afdrucken blijven bestaan. De tegenstelling tussen echt en vals en de

Simon Leclercq

IFTF KATHECHETIKA **SCHÖNE BLUMEN**

Van klooster tot bordeel

Katechetika bracht in de Zwartzusterkapel een stuk over de vergane glorie van een bordeel. Een kapotte neonlamp en een verouderd interieur. U kan er zich misschien iets bij voorstellen.

NELE HIELE

Schöne Blumen is een verhaal over een verouderd bordeel met een gebrek aan klanten. Er is dringend innovatie nodig, want "stilstaan is achteruitgaan", zoals bazin Josiane het mooi wist te verwoorden. Maar innovatie kost geld en geld heeft ze niet. Naast de arrogante bazin Josiane, bestaat het gezelschap dat vertoeft in en rond het bordeel uit een jalouse ex, een irritant lief, een lesbische verleidster en een prostituee zonde

der meer. Het vermoeden van interessante intriges dat daarmee opgeroepen wordt, werd helaas niet bevestigd.

Wat diepgang betreft, was het verhaal even plat als het dialect van de personages. Er werden een aantal anekdotes verteld over het verleden, maar verder bevatte het stuk niet veel ontwikkelingen. Althans tot op het moment dat er beslist werd het bordeel te sluiten. Dat was een omkeer in het verhaal die voor het eerst het menselijke, onzekere karakter van de personages aan de oppervlakte bracht. De prostituee die tot dan toe enkel te zien was als naïeve persoon, die kortgeroekt rondhuppelde op felrode pumps, legde haar ziel bloot. En dat deed ze goed.

Helaas gebeurde dat pas in de laatste scène van het stuk.

Onderbenut

Door de mengeling van Antwerpse, Gentse en West-Vlaamse tongvallen, was het niet geheel duidelijk waar het verhaal plaatsvond. Maar dat hinderde niet. Meer storend waren de flauwe grappen die nogal vaak de kop opstaken. Gelukkig was er ook hier en daar een geslaagd moment van humor.

Op vlak van decor, werd de zaal die het Zwartzusterklooster biedt wat onderbenut. Het volledige stuk speelde zich af op één plaats, terwijl het balkon boven ongebruikt bleef. Waar de ruimtelijke setting dus wat beter kon, kon de kostumering dat niet. De kledij van de personages was goed uitgekozen en gaf uitstekend het karakter van elke persoon weer. Aangevuld met de acteerprestaties van de acteurs, werden er zeer geloofwaardige personages neergezet.

Geprojecteerde stukjes film vormden een aanvulling op het spel van de acteurs. Hoewel het mooie beelden waren, droegen ze echter niet veel bij aan het verhaal. De acteurs waren erin te zien als de persoon die ze zijn in het dagelijkse leven, wat een vreemd effect gaf. Het moment waarop twee zang-

Flauwe grappen staken vaak de kop op

stemmen een deel van het verhaal omzetten in muziek, was daarentegen wel een meerwaarde voor het verhaal. Het lied *'Et si tu n'existais pas'* was daarvoor een uitstekende keuze.

 ALMA	Menu v/d week 28/04-02/05/14 http://www.alma.be
A1 = alleen Alma 1 A2 = alleen Alma 2	 A3 = alleen Alma 3 = vegetarisch
maandag	
Kalkoenrollade met mediterrane saus en boterbonen A1+A2 € 5.30 Koninginnenhapje A1+A2 € 4.10 Luikse pens met tomatensalade € 3.10 Nasirolletjes met tomatensaus en chinese kool € 5.30 Steak met groenten en saus A3 € 5.80	
dinsdag	
Boomstammetje met bloemkool € 4.10 Gebakken visfilet met hollandse saus en spinazie € 5.80 Groentennuggets met eibly en groentemengeling € 5.30 Spaghetti bolognese groot A1+A3 € 4.10 Spaghetti bolognese klein A1+A2 € 3.10	
woensdag	
Kippenburger met erwtes € 3.10 Loempia met Marco-Polosaus en wokgroenten € 4.10 Stoofvlees op z'n Vlaams € 5.30 Worteltaart met slaatje € 5.30 	
donderdag	
Gesloten	
vrijdag (enkel Alma 1)	
Gevulde paprika met Provençaalse saus en wilde rijst € 5.30 Koninginnenhapje € 4.10 Rumsteak met bonne femmesaus en boontjes € 5.80	

VANAF 21 APRIL
ELKE DONDERDAGAVOND
ALMA 1

BBQ

2 STUKKEN VLEES
MET SALADBAR EN FRIETJES
5,80 EURO STUDENTENPRIJS

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

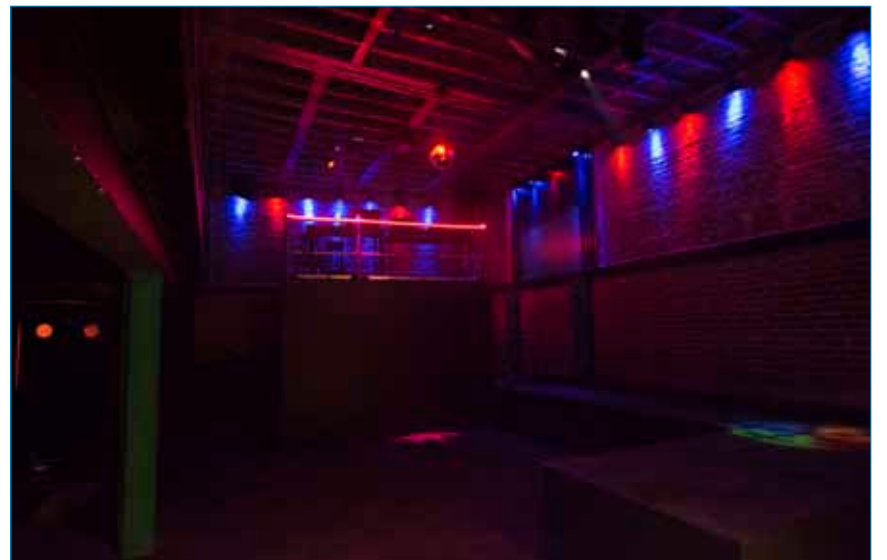

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPESTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal **gratis**. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KU LEUGEN

Satirische rubriek

**Boeing 777, Madeleine McCann én
Rechtvaardige Rechter gevonden achteraan
fietsenstalling Pieter De Somerplein**

**Stadswachters Roger en Ludo:
"Niemand komt daar ooit,
dus wij gingen eens kijken"**

*Nu de vagina's in labo-omstandigheden konden worden
gekweekt werd het voor Hanne steeds moeilijker om de
aandacht van mannelijke collega's te trekken*

EXCLUSIEF
KU Leugen test Google Glass

VERDICT: Het is een goed glas. 8/10

**Wekelijkse bijlage van KU Leugen ("Veto", of
zoiets) valt in de prijzen. Proficiat!**

Foto stampmedia

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 40 - Nummer 22
Maandag 28 april 2014

Veto is een uitgave van de
Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie. De stand-
punten verdedigd in Veto
stemmen niet noodzakelijk
overeen met de standpunten
van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jens "J.M. Coetzee" Cardinaels

Redactiesecretaris & V.U.:
Frank "Catherine Hechter"
Pietermaat
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Eva "Leymah Gbowee" Schal-
broeck, Quinten "Evens",
Korneel "Haile Selassie" De
Schamp, Ernest "Fela Kuti"
De Clerck, Karolien "Lupita
Nyong'o" Wilmots

Schrijvers:
Sam "Patrice Lumumba" Ri-
jnders, Anneke "Wes Madika"
Salden, Anton "Charl Engel-
brecht" Goegebeur, Julie "Mo
Farah" Verhaert, Thomas
"Haroun Boujemaa" Cliquet,
Anne-Sophie "Nelson Mande-

la" De Witte, Paul-Emmanuel
Demeyere, Mélanie Claeys, Jas-
per "Kevin Koffi" Van Loy, Nele
"Mamadou Gueye" Hiele, Mar-
got De Boeck, Thijs "Chinua
Achebe" Keersmaekers

Fotografen:
Simon "Ali G" Leclercq,
Annemie "Simba" Vermeulen,
Kwong Gueng "Kofi Annan"
To, Andrew Snowball

Tekenaars:
Simon "Eentje zonder honger"
Englebert, Jeroen "Oscar Pis-
torius" Baert, Karolien "Een
blanke" Favoreel

Dtp:
Jens Cardinaels, Frank Piet-
ermaat

Eindredactie:
Frank Pietermaat, Jens Cardi-
naels, Korneel De Schamp

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De
Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Coldset Printing Partners
(Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Over-
schrijvingen op rekening-
nummer:

001-0959719-77

Redactievergaderingen vin-
den iedere vrijdag plaats om
16 uur en staan open voor
iedereen. Alle geïnteres-
seerden (tekst, foto, lay-out,
favoriete Afrikaan) zijn
welkom op het redactiead-
res. Lezersbrieven kunnen
tot vrijdag 14 uur, liefst
mailsgewijs, ingezonden
worden op het adres: veto@
veto.be. De redactie behoudt
zich het recht reacties in te
korten of op het internet te
publiceren.

Kristien Hemmerechts

“Mijn schrijven, dat ben ik”

Kristien Hemmerechts ontlokte een ware mediastorm met haar boek “De vrouw die de honden eten gaf”. De littekens van de zaak-Dutroux bleken gevoeliger dan ze had verwacht. Maar Hemmerechts staat achter haar boek, gesteund door haar duidelijke literatuuropvattingen: “Je moet iets laten gebeuren!”

THIJS KEERSMAEKERS

Wat is voor u belangrijk in een goed boek?
Kristien Hemmerechts «Ik denk dat betrokkenheid heel belangrijk is: je moet ervoor zorgen dat de lezer wil blijven lezen, wat geen evidentie is. Een sterk boek blijft in je hoofd spelen. Ik ben in dat opzicht misschien nogal primitief. Ik houd van een meeslepend verhaal: het moet geloofwaardig zijn en de lezer betrekken. Dat is heel kinderlijk in feite.»

Is er iets dat u wilt overbrengen door te schrijven?

Hemmerechts: «Ik heb zeker geen boodschap. Als ik al iets wil laten zien, dan is het misschien juist dat wat gebeurt complexer is dan we graag zouden willen. Dat is ook vaak de frustratie van een schrijver: je wil tonen hoe ingewikkeld zaken kunnen lopen, en in recensies wordt dat dan weer gereduceerd tot iets dat zwart-wit is. De menselijke geest heeft blijkbaar een enorme behoefte aan duidelijke labels, terwijl je als schrijver net het tegenovergestelde op het oog hebt.»

“Er is veel verschenen dat moest bewijzen dat ik een idioot ben”

U zet sterk in op geloofwaardigheid. Hoe laat u uw personages tot leven komen?

Hemmerechts: «Je brengt het ene personage met het andere in contact, er moet iets gebeuren. Vergelijk het met een podium waarop je personages samenbrengt. Ik zou dan als regisseur die personages wel een context geven, maar hen verder laten improviseren: het moet vanuit de personages ontstaan. Het helpt daarbij om te denken aan iemand die je kent. Je weet voor jezelf soms wel: die persoon heeft voor dat personage model gestaan. Ik vraag me altijd af: “Wat zou die persoon of dat personage nu doen?” Daar bouw ik op.»

Noodzaak

Bent u als schrijver gegroeid doorheen de tijd?

Hemmerechts: «Bij mijn eerste boek kon ik technisch totaal niet schrijven: het was een ik-verteller in de onvoltooid tegenwoordige tijd, heel erg lineair verteld. Uiteindelijk is schrijven een *metier*.

Ervaring is heel belangrijk. Als je nu zou zeggen: “Geef me tegen morgen een verhaal,” kan ik dat wel. Dat gaat geen meesterwerk zijn, maar het is mogelijk, net omdat je de techniek beheerst. Dan is het risico echter dat het te veel die techniek wordt. Een debuut kan vaak iets heel moois hebben: technisch is het misschien niet zo perfect, maar het heeft wel een enorme noodzaak. De schrijver is nog het meest bezig met “Dit is wat ik wil vertellen”.»

Hoe belangrijk is taal voor u?

Hemmerechts: «Er is iets heel eigenaardigs aan taal. Wij gebruiken nu dezelfde taal als waarmee er literaire teksten gemaakt worden. Die taal kan gebruikt worden voor de grootste banaliteiten, het platste dat je kan bedenken. Dat is allemaal dezelfde taal. Er worden vaak heel veel woorden gebruikt om niets te zeggen. Je moet proberen aan die woorden een noodzaak te geven. Je moet het zo kunnen neerzetten dat mensen denken: “Ja, dat is een appel, daar gaat het om!”. Woorden moeten weer iets gaan betekenen.»

Draagt een schrijver een morele rol met zijn werk?

Hemmerechts: «Ik vind dat totaal niet, maar dat ligt wel moeilijk. Het is nog altijd niet zo dat vandaag kunst en moraliteit afhankelijk van elkaar bestaan, ik

denk zelfs dat het opnieuw een grote rol speelt. We moraliseren precies weer; toen ik jong was ging het nog meer om de autonomie.»

Sensatie

Was u verbaasd om de controverse rond uw laatste boek?

Hemmerechts: «Ik ben daar van geschrokken, ja. Ik heb dat blijkbaar onderschat. Wat me gestoord heeft aan Nederlandstalige kant is dat de discussie begonnen is met “Paul Marchal (*de vader van een van de slachtoffers van Dutroux, red.*) is gekwetst door het boek van Hemmerechts”. Het is heel begrijpelijk dat hij ontdaan is. Maar daarna zijn er een heel aantal rare stukken verschenen die vooral moesten bewijzen wat voor een idioot ik was. Ik heb in mijn leven toch al iets bewe-

“Je moet aan je woorden een noodzaak geven”

zen, maar ik werd weggezet als iemand die enkel op sensatie belust is. En vervolgens is er gewoon geen debat meer gekomen.»

Wat vindt u van de opmerking dat zo’n controversieel boek wel winstgevend moet zijn?

Hemmerechts: «Stefan Hertmans en Erwin Mortier brengen nu boeken over de Eerste Wereldoorlog uit, dan kan je ook zeggen: “Natuurlijk doen ze dat nu, ze willen gewoon profiteren van de herdenking!”. Ik vind dat zo’n idioot argument. Natuurlijk hoop je dat je boek opgepikt wordt, je zegt

niet: “Nu ga ik een boek schrijven waar toetaal geen aandacht aan gegeven gaat worden.” Dat is allemaal gewoon cafépraat.»

«Ik heb de indruk dat jonge mensen nu wat conformerender zijn. Ik heb het gevoel dat jullie vooral niet uit de band willen springen. Misschien deden wij vroeger ook allemaal hetzelfde, maar bij ons was wel de gedachte tegendraads te zijn meer iets wat je wou, dat zie ik nu minder. Ik schrijf daarom niet om tegendraads te doen, maar als ik schrijf doe ik dat zoals ik dat wil. Mijn schrijven, dat ben ik. Laat er toch iets gebeuren! Je moet durven!»

Uw durf valt niet overal in goede aarde: Bart Van Aken van de Gentse boekhandel Paard van Troje noemde het “een kutboek”.

Hemmerechts: «Ik heb niet goed begrepen waarom hij dat gedaan heeft. Ik geloof graag dat hij een erg goede boekhandelaar is, maar ik snap niet waarom dat nodig was. Ik vind dat die man mij daarbij schade heeft berokkend. En op het Boekenbal stond hij plots voor mij, heel vriendelijk: “Kristien, je moet eens langskomen in de winkel” en dit en dat. Ik heb hem toen echt moeten vragen: “Ben jij Bart Van Aken?”»

«Die reacties heb je niet in de hand. Nu leek het gewoon een rondje “iedereen mag op Kristien kakken.” Waar zijn we dan mee bezig? Maar het positieve was dat ik het uiteindelijk allemaal zo surrealistisch vond, dat het me gewoon niets meer deed. Het is vooral belangrijk om voor jezelf recht in je schoenen te staan. Ik weet van mezelf heel goed wat en hoe ik het heb gedaan, en ik sta daar achter. Maar op zo’n moment is een mens wel zeer alleen. Dat is dan ook de grote ontgoocheling: het zou me plezier hebben gedaan als dan vrienden bij pakweg een krant de pen zouden opnemen ter verdediging, maar dat gebeurt niet. Maar ach, *c’est la vie*; dan komt *Veto* en komt alles weer goed (*lacht*).»

